

HUMANITAS

Anul V, nr.11, noiembrie 2019

28 de pagini / se distribuie gratuit

Noutăți Humanitas noiembrie-decembrie 2019

Andrei Pandele Decembrie '89 în 89 de imagini / December '89 in 89 frames, Thierry Wolton O istorie mondială a comunismului vol. 2: Victimele, Thierry Boia Întrebări fără răspuns (sau cu prea multe răspunsuri), Mircea Cărtărescu Horia-Roman Patapievici, Ochii Beatricei, Ana Blandice, Radu Paraschivescu Omul Liiceanu Ludice, Tatiana Niculescu (coord.) Farmecul discret al patinei, Corina Ciocarlie, Căătălin Dorian
Catherine Horel Amiralul Horthy, regentul Ungariei, Radu Oltean Dacia, Radu Oltean Cetăți, castele și alte fortificații din România, Ioan Stanomir Noica Așteptând revoluția, Constantin Nașterea, Maria Bucur, Interpretări la Platon, Maria Noica Așteptând revoluția, Herlo, Rareș Angelescu, democratice, Miroiu Dima, Paul Năstase, Cosmin Savu, Paula Ramona Ursu Statul Ne facem bine, Catherine Nixey Epoca întunecării, Wilhelm Tauwinkl Nici toate ale popii, Alexandru Ofrim
Andreea Răsuceanu Dicționar de locuri literare bucureștene, Martin Heidegger, John Hands Cosmospapiens, Evghenia, Vodolazkin Brisbane, Lionel Duroy Eugenia, Eric-Emmanuel Schmitt Doamna Pylinska și secretul lui Chopin, Eshkol Nevo Simetria, James Salter Tot ce este, Ezra Pound Opere I, Poezii 1908-1920, Ezra Pound Opere II, ABC-ul lecturii, Ghid spre Kultura, Milan Kundera Nemurirea, Mario Vargas Llosa Chemarea tribului, Melanie Benjamin Soția aviatorului, Liu Zhenyun Nu mi-am omorât bărbatul, Care Santos Tot binele și tot răul.

Ai atâtea vieți câte cărți ai citit. - Constantin Noica

Cartea Întâmplărilor, Căătălin Dorian
Florescu În buricul pământului, Matei
Vișniec Caragiale e de vină. Despre tandrețe.
Teatru vag, T.O. Bobe Cartea neisprăvirii,
Cristian Presură O călătorie prin univers,
Tatiana Niculescu Noaptea Patriarhului,
Bogdan Răileanu Teoria apropierei, Corina
Căătălin Mihuleac Deborah,
Sabău Și se auzeau greierii, Andrei Panțu
Tonomatul, Matei Călinescu, Ion Vianu
Liana Alexandru Băiatul care nu credea în
Moș Crăciun, Matei Călinescu, Ion Vianu
Scrisori din exil: corespondență inedită,
Alexandru Mironescu Admirabila tăcere,

REVOLUȚIA ROMÂNĂ 30 DE ANI

Andrei Pandeale
Decembrie '89 în 89 de imagini /
December '89 in 89 frames
Ediție bilingvă
108 pp., 49 lei

De același autor

Andrei Pandeale Decembrie '89 în 89 de imagini

Datoria artistului de a fi martor al timpului său a fost dublată de o conștiință civică fără rest, pentru care arhitectul și omul Andrei Pandeale merită respectul și prețuirea noastră.

Neculai Constantin Munteanu

Volumul de față, care apare la 30 de ani de la evenimentele din decembrie 1989, surprinde toate momentele și punctele fierbinți ale acelor zile, de la baricada de la Piața Romană (21 decembrie) până la Televiziune (22 decembrie) sau Piața Palatului (23 decembrie) – o mărturie documentară excepțională, care redă emoția unui moment istoric crucial.

Fotografiile arhitectului Andrei Pandeale au fixat în memoria noastră, cu forța operelor clasice, imaginea ultimelor decenii ale comunismului românesc. Valoarea deopotrivă estetică și documentară a lucrărilor sale este confirmată de numeroasele expoziții personale din țară și din străinătate. Recent publicatul album *Bucureștiul mutilat* este o cronică în imagini a sinistrei opere de demolare a Capitalei, întreprinse în anii '80.

„Locuiam în Drumul Taberei, și cablul troleibuzelor a fost distrus pe 21 decembrie. Am rămas în apartamentul părinților, din centru. Am dezvoltat filmele într-un revelator improvizat. Nu aveam termometru, filmele au ieșit palide. Unele clișee nu se puteau mări prin procedeu argentic. Filmele din decembrie 1989 le-am copiat prin contact. Aveam poze timbru de 24x36 mm. Ochiul omenesc nu distinge detalii sub 1/10 mm.

O mare de capete minuscule mi se părea pe atunci fără interes. Reproduse digital la înaltă rezoluție și procesate, acele clișee arată detalii nebănuite. Minuscule pe film, când sunt mărite capetele devin neașteptat de expresive. Dând pe dinafară de adrenalină, aproape fiecare personaj se comportă ca pe scenă. Fotografiile dispuse cronologic au o mare putere de asociere. Îți reamintesc și detalii pe care le credeai de mult uitate. Eram cu toții plini de speranță în acele zile.”

Andrei Pandeale

Mădălin Hodor „Se lichidează radical!” Secvențe ale unei revoluții oprite

În pregătire

Mădălin Hodor
„Se lichidează radical!”
Secvențe ale unei revoluții oprite:
decembrie '89 în șase tablouri

Revoluția din decembrie 1989 nu este o mega-istorie cursivă, ci o poveste alcătuită din sute de episoade, asemenea unui puzzle. Au existat ticăloși și inocenți, eroi și lași, oameni care și-au dorit puterea cu orice preț și oameni care nu și-au dorit decât libertatea. Au existat planuri complexe, lupte la vârf, a existat haos, au existat actori mai mult sau mai puțin importanți sau pur și simplu personaje prinse aleatoriu într-o succesiune de evenimente asupra cărora nu aveau nici un control. Toate acestea au existat și s-au desfășurat în același timp, uneori intersectându-se, alteori independent.

După 30 de ani în care singurele abordări au fost cele care au avut ambiția de a „rezolva” evenimentele, propunând noi și noi teorii ale conspirației, care să le înlocuiască pe cele periodice depășite, Mădălin Hodor este primul istoric care dedică evenimentelor o carte realizată pe baza documentelor. O carte care nu are ambiția de a trage o singură concluzie și de a propune un singur răspuns, ci de a prezenta evenimentele cât mai aproape de modul în care s-au desfășurat. O carte care va arăta că după 30 de ani există o singură certitudine: aceea că în decembrie 1989 am avut o revoluție autentică.

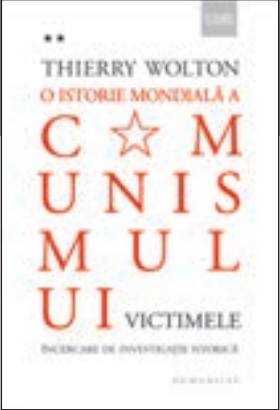
THIERRY WOLTON

O istorie mondială a comunismului Încercare de investigație istorică vol. II

Thierry Wolton

*O istorie mondială a comunismului:
încercare de investigație istorică
vol. II Când moare corul: victimele*

Cu o prefață a autorului la ediția românească
Traducere din franceză de Wilhelm Tauwinkl,
Mariana Piroteală, Elena Ciocoiu, Adina Cobuz,
Emanoil Marcu și Vlad Russo
ediție cartonată 928 pp., 149 lei

Când moare corul VICTIMELE

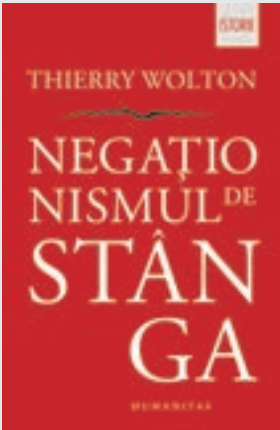
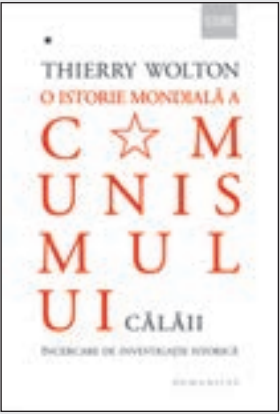
Întreaga trilogie este dedicată de autor victimelor comunismului, dar acest al doilea volum este cu adevărat expresia datoriei morale pe care omenirea o are față de ele. După ce în primul volum călăii au fost scoși la lumină, numiți, înfierăți, Thierry Wolton vorbește acum din perspectiva celor mulți care au îndurat temnița, torturile, deportarea, foametea organizată, dezumanizarea, îngenuncherea și umilințele de tot felul – iar în ultimă instanță exterminarea în masă. În secvențele de mai jos sunt ilustrate doar câteva dintre numeroasele instrumente de înrobire și exterminare la care a recurs regimul comunist, inclusiv în România: colectivizarea forțată, înfometarea și izolarea de restul lumii, abrutizarea prin lipsa celor mai elementare condiții de trai. Primul volum din trilogie, *Călăii*, a apărut la Humanitas în 2018, ultimul, *Complicii*, urmând să fie publicat în toamna anului 2020.

„Arma foamei este folosită cu bună știință de autoritățile sovietice în Basarabia, o regiune recuperată de Moscova în 1945. Anexată de Rusia la începutul secolului al XIX-lea, apoi alipită la România după Primul Război Mondial, Basarabia e vinovată de a fi participat la război de partea greșită. În România vecină, spectrul foametei îi bântuie pe oameni. Țara văzuse de aproape drama ucraineană din 1932–1933. În ciuda izolării celor înfometați, hotărâtă de Stalin în acea vreme, unii ucraineni au reușit să fugă din țară, refugiindu-se în România sau în Basarabia. Țăranul român își amintește de această dramă, știe de ce e în stare «eliberatorul», este psihologic pregătit pentru ce-i mai rău. La București, culacul e numit «chiabur»; acesta este, ca pretutindeni în estul Europei, ținta colectivizării începute în 1949. Mica proprietate privată reprezintă în acel moment 92% din pământuri și 80% din suprafața agricolă. Primele cinci ferme colective copiate după model sovietic sunt inaugurate în iunie. Se face uz de forță pentru a-i obliga pe țărani să livreze cotele impuse. Punerile sub sechestru, confiscarea recoltelor, arestările se țin lanț. Cadavrele chiaburilor sunt lăsate în mijlocul satului cu scop «pedagogic», pentru a-i băga în groază pe ceilalți. Mai mult de 80 000 de țărani sunt arestați între 1949 și 1952, mai mult de 30 000 sunt judecați și condamnați ca să fie dați drept exemplu. [...]

Comunismul are o dimensiune excremențială a cărei abjecție au cunoscut-o pe pielea lor mulți dintre cei aruncați în temnițele regimurilor. Totalitarismul s-a manifestat pe deplin în lagărele și închisorile sistemului, locuri ale suferinței care au devenit cumva chintesența înrobirii omului. Reducerea unui individ la funcțiile naturale vădește dorința de a-l dezumaniza, de a-l nega întru totul, o caracteristică a acestor societăți cu pretenții colective. De altfel, exclușii sistemului au fost dintotdeauna considerați «neoameni». Degradarea «dușmanului de clasă», aducerea lui la stadiul de animal, încercarea de a-l face să se rușineze de sine sunt alegeri terapeutice în acord cu această înclinație ideologică. Blestematul sistemului este redus la stadiul de spurcăciune, nimic mai mult decât dejecțiile noii omeniri ce se pretinde a fi în curs de înfăptuire.“ (*fragment*)

„N-ai cum să nu te-ntrebi, citind aceste pagini care valorează greutatea lor în sânge, cum de, în numele fericirii și al libertății, unii oameni au putut să dea dovadă, și încă în mod sistematic, de o asemenea cruzime față de alți oameni. După căderea Zidului Berlinului, după căderea regimurilor comuniste din Europa și implozia Uniunii Sovietice, ai crede că ne-am eliberat de «spectrul comunismului». Și totuși, în lipsa unei condamnări internaționale efective, nici crimele comunismului nu pot fi judecate în adevărata lor lumină.“ – *Le Figaro*

În aceeași serie

Thierry Wolton
Negaționismul de stânga
Traducere din franceză
de Georgeta-Anca Ionescu
192 pp., 29 lei

Negaționismul de stânga

„Negaționismul înseamnă negarea faptelor istorice dovedite sau deformarea lor. Termenul se referă în general la cei care contestă existența camerelor de gaze naziste ori care minimalizează amploarea exterminării evreilor în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Dar cum rămâne cu cei care neagă bilanțul comunismului, care-i trec sub tăcere morții și îi ascund cauzele? Se poate vorbi în acest caz de un negaționism de stânga, diferit, așadar, de un negaționism de dreapta? Distincția e arbitrară, ne-ajută doar să nu confundăm tipurile de negare, și trebuie înțeleasă fără nici o conotație politică. Adevărata diferență ține de percepția asupra acestor negaționisme: unul este unanim condamnat în numele adevărului, al istoriei, al moralei, pe când celălalt este în cel mai bun caz ignorat, dacă nu chiar aprobat în ciuda tuturor evidențelor, în pofida realității istorice și a eticii. Cartea de față are drept subiect tocmai acest negaționism de stânga,

care nu-și găsește nici o justificare și despre care se vorbește atât de puțin ori deloc.“

Thierry Wolton

„Așa cum arată istoricul Thierry Wolton în cartea sa deopotrivă tulburătoare și melancolică, nu a existat un Nürnberg al comunismului... Autorul deplânge faptul că hipermnzeiei nazismului îi corespunde amnezia comunismului... Și totuși, dacă fascismul a ucis în numele rasei, comunismul a ucis neobosit în numele clasei... Tinerele generații, uitând dezastrul sovietic și maoist, consideră acum că singura sursă a răului este capitalismul. Așa că-i aplaudă pe vechii staliști cocoțați pe un munte de cadavre și regăsesc seducția utopiilor marxizante.“

Pascal Bruckner

ANA BLANDIANA

foto © artista-tango

Ana Blandiana
Integrala poemelor
ediție cartonată, 792 pp., 97 lei

Integrala poemelor

„N-am fost în stare să scriu altfel decât ieșind din viața mea obișnuită, decupând timpul poeziei din timpul vieții... Plecam la scris cum plecau sfinții în pustie, ca să-l întâlnească pe Dumnezeu, iar ceea ce urma avea uneori într-adevăr trăsăturile miracolului. Când începeam să scriu, nu aveam senzația preaplinului care se revarsă, ci mai curând a uimirii că trecea prin mine. Când se oprea, mă descopeream golită, pustie și, mai ales, cu sentimentul că este *de tot*. Deși știam că mi se mai întâmplase, deși îmi spuneam că și de alte dăți mi se păruse la fel și că totuși minunea se repetase, mă uitam la ultima poezie scrisă cu sfâșietoarea convingere că de astă dată este într-adevăr ultima, că niciodată nu voi mai fi în stare să scriu nimic. Iar dacă următoarea evadare se dovedea zadarnică și Dumnezeu nu venea la întâlnire, întâmplarea nu era decât o verificare în plus, pentru o perioadă, a acestei convingeri. Recădeam în contingent mai deprimată decât în momentul evadării, până când încet-încet începeam să simt că se pregătește o nouă iluminare care nu așteaptă, pentru a se produce, decât o nouă fugă.”

Ana Blandiana

Pentru mine, poezia este o înaintare logică din cuvânt în cuvânt, din piatră în piatră, până într-un loc în care sensul se deschide deodată neașteptat deasupra prăpastiei și se oprește ținându-și respirația. Se vorbește atât de mult, încât rostul poeziei a devenit acela de a restabili tăcerea. Am crezut întotdeauna că poezia nu trebuie să strălucească, ci să lumineze. Am visat întotdeauna o poezie simplă, eliptică, având farmecul desenelor făcute de copii, în fața cărora nu ești niciodată sigur dacă schema nu este chiar esența. Poezia este ceea ce rămâne după ce ai uitat tot ce ai suferit. Poezia începe numai dincolo de punctul în care, opunându-i-te, ești înfrânt de ea. Caracterul implacabil al poeziei este singura ei rațiune de existență. **A.B.**

Unu

Ești bărbat și femeie
(Soția și soțul, spunea Orfeu)
Și totuși Unu,
Cifra supremă și singură:
Bărbat și femeie,
Un eu
Stăpânind împreună
Lumea de bărbați și femei
Separați, neînstare
Să recompună un chip.
Numai fragmente, fărâme, cioburi, nisip,
Neputând să se lege,
Să se închege,
Bărbați și femei,
Singurătăți neîntrege
Care se reproduc atât de ades,
Spre deosebire de tine,
Stăpâne,
Cel rămas unic și solitar.
Ce trist imperiu ți-ai ales
O, Rege,
Bărbat și femeie-n zadar!

De aceeași autoare

GABRIEL LIICEANU

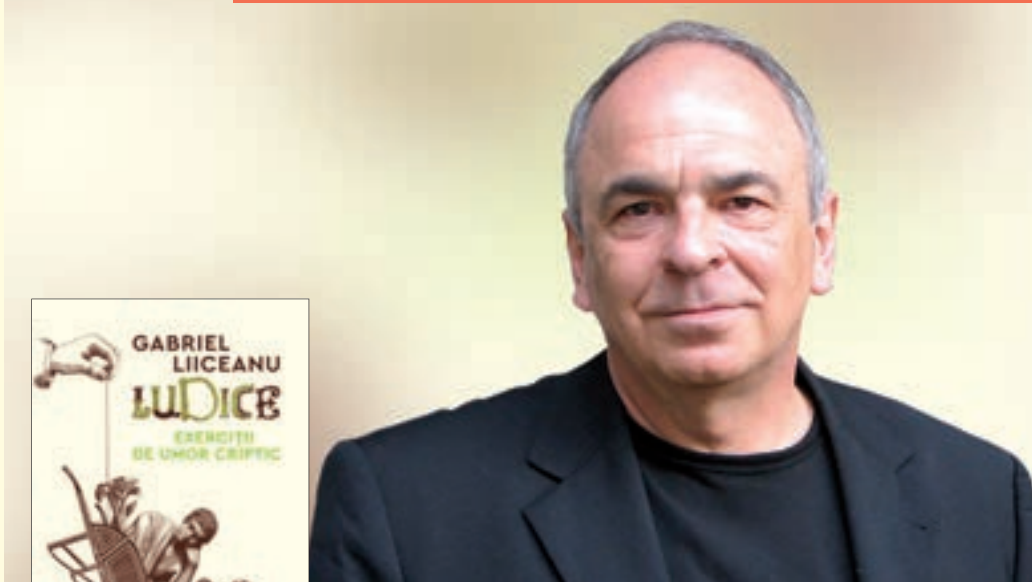
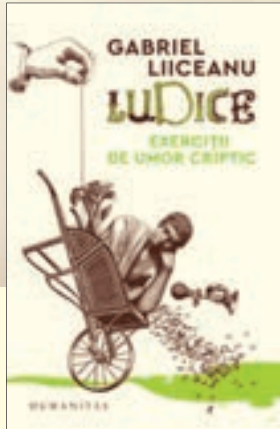

foto © Cătălin Cioabă

Ludice
Exerciții de umor criptic
Concepție grafică și colaje de Angela Rotaru
152 pp, 29 lei

Ludice

„Nu mai țin minte întocmai când mi-a venit ideea acestui volum. E bine să te cațeri din când în când pe acoperișul lumii, mi-am spus, și să râzi de tine și de alții, cu dorința de a scăpa măcar o clipă de masca gravă pe care ți-au întipărit-o pe figură filozofia, textele speculative și scrisul «încruntat». Știam însă că riscul de a te face de răs propunându-ți să-i faci pe alții să râdă era mare. De altfel, un autor al editurii, cel puțin la fel de «serios» ca și mine, ratase experiența evadării în registrul comic. Culmea e că tocmai eu îl sfătuisem să renunțe la ideea publicării! Nu mă ascultase. La capătul eșecului, fără să-mi poarte pică, îmi spusese obidit că e mai ușor să faci un cititor să plângă decât să râdă. Dacă voi păți și eu la fel? m-am întrebat, după ce am pus laolaltă cele 14 texte care se voiau pline de haz...”

Gabriel Liiceanu

Cum am dat Ludicele la editură ca autor, după care le-am respins ca editor și apoi m-am certat și cu mine, și cu editura

„Mi-am luat inima-n dinți, am pus paginile care urmează într-un dosar și am plecat cu ele la editură. Apoi, după câteva zile, le-am luat acasă, de data asta ca editor, să le citesc. Dar nu m-am grăbit. Să aștepte domnul Liiceanu, mi-am zis, să am timp de el! Și asta pe bună dreptate: de ce ar fi trebuit să am eu parte de un tratament special? [...] Vă închipuiți cât de mare mi-a fost uluirea să văd, în toamnă, deși spuseseam clar că mi-am retras cartea, vitrina librăriei Humanitas de la Cișmigiu plină cu exemplare ale volumului *Ludice. Exerciții de umor criptic*. Eram compromis pe vecie! Am sunat-o pe doamna directoare a editurii, care, jenată, mi-a povestit că, după cearta crâncenă dintre mine și editor, editorul insistase ca volumul să fie totuși publicat, «ca să nu vă pierdem ca autor». Am anunțat-o că, pentru acest afront echivalent cu o tentativă de compromitere, voi da editura în judecată și voi cere despăgubiri de un milion de euro. Așadar nu uita, dragă cititorule: acest volum a apărut fără acordul autorului. [...] Aceste pagini nu mă reprezintă! De altfel, în locul meu *ca autor*, contractul cu editura a fost semnat de Liiceanu *ca editor*. Nu mă îndoiesc că acest șiretlic va fi scos la lumină de instanță. Voi cere și expertiză grafologică, deși, semnăturile fiindu-ne identice, nu știu cum vor ieși din încurcătură doamnele și domnii judecători.”
(fragment)

De același autor

LUCIAN BOIA

foto © Radu Sandovici

Lucian Boia
*Întrebări fără răspuns
(sau cu prea multe răspunsuri)*
96 pp., 22 lei

Întrebări fără răspuns

„Îmi propun să trec în revistă câteva mari întrebări pe care oamenii și le-au pus – și nu încetează să și le pună – generație după generație. Sunt întrebările fundamentale privitoare la condiția umană. Ele continuă, în mare parte, să rămână fără răspuns, sau, și mai derutant, primesc adesea, din belșug, răspunsuri multiple și contradictorii. [...] Din această zbatere a izvorât, mai întâi, întreaga gamă a religiilor (de o diversitate derutantă); au rezultat, de asemenea, utopii fără număr (în căutarea celei mai bune dintre lumi), profeții de tot felul (mistice sau științifice)... ca și explorarea, până acum în cea mai mare măsură imaginară, a spațiului cosmic. Evident, nu am soluții de propus pentru a face lumea mai inteligibilă. M-am mulțumit să identific nedumeririle. Lista lor e impresionantă. Trăim în plin mister.“

Lucian Boia

MIRCEA CĂRTĂRESCU

foto © Silviu Guiman

Mircea Cărtărescu
Travesti
144 pp., 27 lei

Travesti ediție aniversară – 25 de ani

„*Travesti* este un studiu de caz despre un copil hermafrodit, dar și o explorare a întunecatei sexualități adolescente. Mai presus de orice, însă, acest mic roman, care m-a obsedat și m-a chinuit mai mult decât orice altă carte a mea, e *anabasis*-ul meu, drumul meu ascuns și întortocheat către centrul adânc îngropat al ființei mele. *Travesti* este și portalul către *Orbitor*. Trilogia mea n-ar fi putut exista fără exercițiul de sinceritate aproape sinucigașă de aici. Nu e ușor să afli cine ești, nici să te privești în ochi după ce ai aflat. Și, în orice caz, nu vei mai fi niciodată același. Odată cu *Travesti*, cântecele inocenței – etapa mea euforică, a poemelor, a *Nostalgiei* și a *Levantului* – au amuțit, lăsând locul unor tot mai imposibile și mai nemulțumite de sine cântece ale experienței. În fine, *Travesti* este descrierea ororii de a fi singur, autoportretul meu în cea mai nefericită perioadă a vieții mele. Cartea asta mă urmărește și azi și consună ciudat cu ceea ce scriu acum, la un sfert de secol după terminarea ei.“ – Mircea Cărtărescu

HORIA-ROMAN PATAPIEVICI

Ochii Beatricei

Horia-Roman Patapievi
*Ochii Beatricei: cum arăta
cu adevărat lumea lui Dante?*
Ediția a treia revăzută și adăugită
192 pp., 49 lei

„Sunt încă din liceu un cititor de Dante. Traducerea Etei Boeriu și comentariile lui Alexandru Duțu și Titus Pârvolescu mi-au fost, împreună, primul însoțitor în lumea *Divinei Comedii*. Personajul lui Dante m-a intrigat în multe feluri. M-a intrigat în primul rând prin puterea imaginilor lui, și, în această privință, am găsit în T.S. Eliot argumentele. În al doilea rând, cum observa Montherlant, Dante este un excelent profesor de dispreț – pentru ceea ce merită dispreț – și un demn de încredere instigator la respect și admirație, pentru ceea ce merită respect și admirație. În rest, este total lipsit de complezență. Și, lucru care m-a cucerit imediat la el, este un autor care nu face cu ochiul galeriei. La el nu veți găsi niciodată umorul ca alibi pentru lașitate, în ambele sensuri: morală și cognitivă. Are o altitudine morală care îți taie respirația; ridică totul la înălțimea lui, care e mare.“

Horia-Roman Patapievi

De aceiași autori

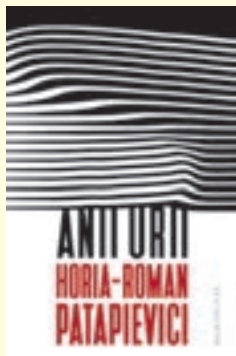
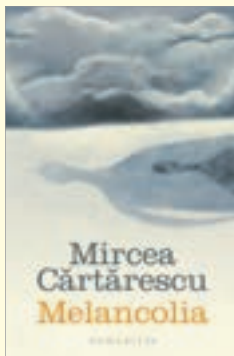

foto © Radu Sandovici

Radu Paraschivescu
Omul care mută norii:
șapte întâmplări
264 pp., 32 lei

RADU PARASCHIVESCU

Omul care mută norii

Un bărbat se trezește ducându-și viața sub dominația unei cifre. Un altul e luat de pe o bancă din parc și pus să imite, într-un show ținut în inima Capitalei, un șarlatan presat de urgențe neamânabile. Un preacucernic angajează un evlavios care transformă un cantonament în loc de rugăciune și plasează mătânii în locul televizoarelor din camere. Doi surdomuți deschid, într-un târgușor din Provence, un *joint venture* care cheamă la luptă gustul și mirosul. O fată cu nume înșelător se îndreaptă spre groapă ascultând obsesiv Sepultura. O pereche de pungași adolescenți fură de prin case și lasă o semnătură sfidătoare, colorând de fapt visul unui al treilea. O povestitoare bizară deapănă o pățanie în care lucrurile scapă de sub control în centrul Romei. Sunt șapte întâmplări de ieri și de azi, din Franța sau din Italia, dintr-un colț al Bucureștiului sau dintr-altul. În *Omul care mută norii*, Radu Paraschivescu se suie la volanul prozei scurte și își plimbă cititorii pe un traseu cu o serie de opriri la cerere: stupoare, veselie, tandrețe, deznădejde și speranță.

Speranța cântă *trash*

„Marți, 9 mai

Știți cele două glume cu apa caldă din comunism? Prima era o ghicitoare: «Ce e mai rece decât apa rece? Răspuns: apa caldă». A doua imita semnalul de ora exactă de la radio: «La semnalul următor va fi apă caldă. Pic, pic, pic, pic, pic. A fost apă caldă». Așa și cu liniștea mea. A ținut timp de cinci picături (țâșnite din șuvoiul vieții, dacă vrem să fim poetici și imbecili). Cinci zile, adică. De astăzi, adio. Simt prin pereți că e cineva alături. Și simt că e tânăr, cam de vârsta mea. De unde știu? De la muzica pe care-o ascultă. Pot să jur că e băiat. Îl și văd: lungan, tatuat, pletos, cu cercei, pantaloni de piele, tricou negru și cearcăne până la buric. Genul care doarme cel mult trei ore pe noapte (de fapt, pe dimineață), între cinci și opt. Student la ceva dubios, tocmai repetă anul doi.

Joi, 17 mai

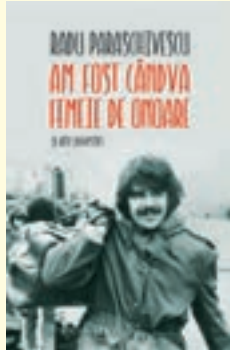
Am uitat să vă povestesc visul ciudat de ieri-noapte. Prin urmare: Sunt acasă, în vârful patului, și decojesc mandarine. Una după alta. Arunc cojile la nimereală și înfulec fiecare mandarină din câte două înghițituri. De o parte și de alta a mea stau două pisici albe, cu chipuri creole, cercei și buze de negresă, care se duc întruna după coji și mi le aduc înapoi. Fac atât de mult zgomot cu etichetele lor țintate, încât la un moment dat vecinul de dedesubt îmi bate în podea. Încerc să le potolesc pe pisici, dar nu fac decât să le întăresc. Își întesesc drumurile după coji și tropăie din ce în ce mai tare, până când îmi dau seama că, deși urlu la ele din toți rărunchii, mi-e cu neputință să-mi aud vocea. În toiul vacarmului, o piatră îmi sparge geamul. Cobor iute din pat, mă uit în jos și-l văd pe administrator agităndu-și pumnul spre mine, la fel ca doi-trei oameni pe care atunci îi observ pentru prima dată-n viață. Îl întreb ce se întâmplă și-mi spune că Paul mai are de trăit o săptămână și că n-ar fi rău să mă duc la el cât mai repede. «De unde știți că-l cheamă Paul?» îl întreb uimit. «A venit

să-l trec în cartea de imobil. E străin, englez sau așa ceva. Dar te descurci tu, știu că ești tare la engleză.» «Precis e străin?» «N-ai auzit? A venit pentru cartea de imobil. Are un nume complicat. Stai să văd, mi l-am notat pe-o hârtiuță. Unde naiba o fi? A, uite-o. Paul Hutchinson-Gilford, așa îl cheamă. Eu zic să te grăbești.»

Vineri, 18 mai

«Progeria sau Sindromul Hutchinson-Gilford este o boală genetică foarte rară, iar simptomele de îmbătrânire prematură se manifestă din primii ani de viață ai copiilor. Aproximativ un nou-născut din patru milioane suferă de progerie. Raritatea acestei tulburări este dată și de faptul că, în general, bolnavii nu apucă să trăiască mai mult de 20-25 de ani și nu fac copii. Bolnavul de progerie care a trăit cel mai mult a fost sud-africanul Leon Botha, născut la Cetown, care s-a stins din viață la 26 de ani, în 2011, la o zi după ce și-a sărbătorit ziua de naștere.» Închid site-ul și deschid o sticlă de coniac.“ (*fragment*)

De același autor

TATIANA NICULESCU (coord.)

Cartea întâmplărilor: mistere, ciudățenii, uimiri

ANA BLANDIANA
MIRCEA CĂRTĂRESCU
IOANA PĂRVULESCU
CORINA ȘUTEU
GABRIEL LIICEANU
CRISTINA CIOABĂ
GABRIELA TABACU
IOAN-FLOLIN FLORESCU
MONICA PILLAT
FLORIN BICAN
IOANA NICOLAIE
AUGUSTIN CUPȘA
MARIE-FRANCE FAUVET
STEINAR LONE
ANDREEA RĂSUCLEANU
BOGDAN RĂILEANU
MIHAELA MIROIU
ADRIANA BITTEL
MARIUS CHIVU
ALINA PAVELESCU
JEAN A. HARRIS

Parcurgând acest volum, cititorul va constata că, deși familiarizați altminteri cu trecerea dintr-o lume în alta, din lumea trăitului de zi cu zi în lumea scrisului, autorii invitați să povestească întâmplări neobișnuite ale vieții lor își iau uneori, până să uite de eul scriitoricesc și să pășească pe tărâmul mirării, tot felul de precauții stilistice: se codesc să intre direct în miezul ciudățeniei, amână să relateze inexplicabilul, adulmecându-l mai întâi literar, trag de timp, devin sfioși, prudenți sau încearcă să nu se ia în serios, pun totul sub semnul autoironiei sau al celei mai aprige îndoieli, nu se simt totdeauna în largul lor să livreze lumii pe nerăsuflăte experiențe care, cel mult, ar putea fi consemnate într-un jurnal secret drept episoade din filmul *Anomalia...* Unii dintre ei se simt însă acasă în necunoscut.

Iată-ne, așadar, pe toți cei adunați în acest volum al uimirilor, povestindu-ne unii altora și cititorului întâmplări, coincidențe, vise, ciudățenii de care primii surprinși suntem noi înșine. Surprinși în ambele sensuri: surprinși de situațiile în care ne-am trezit și surprinși în flagrant delict de coabitare cu o logică nevăzută care ne depășește și ne face ridicoli în fața rațiunii dominante. Împărtășim fragmente ale unei lumi care poate fi, desigur, descifrată psihologic, antropologic, cultural, psihanalitic, în lumina proiecțiilor, preocupărilor, traumelor, revelațiilor, lecturilor sau obsesiilor fiecăruia dintre noi. Dar dincolo de interpretări stă adevărul experienței și al povestirilor. Oricum le-am interpreta, ele conțin un tâlc indescifrabil de dincolo de noi.

Tatiana Niculescu

În aceeași serie

Tatiana Niculescu (coord.)
Cartea întâmplărilor: mistere,
ciudățenii, uimiri
268 pp., 39 lei

CĂTĂLIN DORIAN FLORESCU

În buricul pământului

foto © Radu Sandovici

Cătălin Dorian Florescu
În buricul pământului: povestiri
Traducere din germană de Mariana Bărbulescu
232 pp.

„Până și cei care, la fel ca mine, sunt contaminați cu virusul Florescu vor fi uimiți de noua carte a maestrului. Și nu e vorba numai despre arta limbajului, vitalitatea autorului, prezența scenică sau apropierea de public, ci despre rezervorul nesecat de povești pe care acest om îl are înăuntrul său. Scriitura lui Cătălin Dorian Florescu este în mare parte despre «aceleași» teme: conflictul interior și exterior dintre Est și Vest, declinul României, zborul și căutarea eternă a unei reîntoarceri, pierderea casei, pierderea familiei. Povestirile din acest volum, la fel ca toate romanele sale, au drept nucleu durerea de a pierde ideea de acasă și de a nu-și

găsi niciodată locul. Își au rădăcinile în suferință, căci suferința și durerea nu se diminuează nici măcar după evadarea în presupusul paradis. Este o durere amestecată cu dor, dor de toți cei care nu pot sau nu vor să fugă, cei care merg mai departe, fără nici o speranță. Povestirile lui Florescu sunt scrise spumos, inteligent și cu multă pricepere.“

Gallus Frei, literaturblatt.ch

De același autor

T.O. BOBE

Cartea neisprăvirii

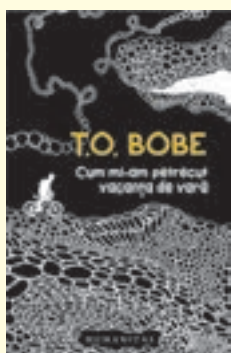
T.O. Bobe
Cartea neisprăvirii
316 pp., 39 lei

„O carte nu-i altceva decât o înșiruire de cuvinte, de paragrafe, de întâmplări din viețile altora, fie ei adevărați, în carne și oase, fie închipuiți, iar cuvintele și paragrafele și oamenii ăștia sau zebrele sau pinguinii nu fac altceva decât să pozeze, să înregistreze ceva ce există undeva în stimulul cititor și depinde de el dacă e acasă sau nu pentru o carte sau alta, depinde de el dacă-i deschide ușa și o lasă să-i înregistreze sau nu consumul de energie electrică, depinde de el dacă în timp ce citește i se zbârlește părul pe mâini dintr-o cauză sau din alta ori dacă își zice ia mai lasă-mă,

frate, cu prostiile astea ori dacă își aduce aminte de mirosul pielii bunicii atunci când se apleca pe deasupra lui să mai îndese bucățica de cașcaval în marginea mămligii ori dacă citind își proiectează un viitor fericit cu femeia sau cu bărbatul cu care în urmă cu trei zile a împărțit o conservă de ton în ulei și o bere.“

T.O. Bobe

De același autor

LITERATURĂ

MATEI VIȘNIEC

Caragiale e de vină

foto © Mihaela Marin

Matei Vișniec
Caragiale e de vină. Despre tandrețe. Teatru vag
296 pp.

„Caragiale a fost primul meu maestru în sens literar, de la el cred că mi se trage totul în ceea ce privește teatrul ca gen literar. Din acest motiv am decis să-i aduc un omagiu scriind la rândul meu o serie de «momente» și «schite». Ele sunt o dublă invitație, la lectură și la scenă. Cititorul își poate imagina din fotoliu cum ar funcționa aceste texte pe scenă. Regizorul are libertatea să le combine cum simte el de cuviință, să le reorganizeze cum i se pare mai interesant. În prozele sale scurte, uneori având caracterul unor fulgurații textuale, Caragiale se joacă însă și cu ceea ce

rămâne nespus, cu situații vagi sau cu caractere lăsate în suspensie. Este principalul motiv pentru care ultima secțiune a acestui volum se numește *Teatru vag*. Personal n-am inventat nimic, Caragiale e de vină.“

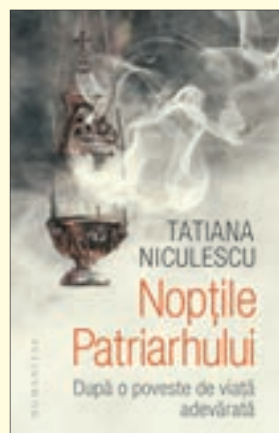
Matei Vișniec

De același autor

TATIANA NICULESCU

Noaptea Patriarhului

Tatiana Niculescu
Noaptea Patriarhului: După o poveste de viață adevărată
224 pp., 29 lei

Un om obișnuit cu puterea și cu autoritatea necontestată a funcției sale se luptă cu boala, bătrânețea și propriul trecut, în timp ce în jurul lui se țin intrigi pentru succesiune și se întocmesc secrete planuri de preluare a puterii. Roman politic, thriller ecleziastic, în care o poveste de viață inspirată dintr-un caz real se împletește cu realismul magic, *Noaptea Patriarhului* este o captivantă punere în scenă a politicii religioase din România primei decade a secolului XXI.

De aceeași autoare

foto © Madalina Fildan

Bogdan Răileanu
Teoria apropierii

Bogdan Răileanu
Teoria apropierii
248 pp., 35 lei

„Cartea aceasta a pornit de la o întrebare simplă: unde se duc prietenii când se duc? *Teoria apropierii* este un roman cu rădăcini autobiografice. Înainte de a-l începe am vrut să scriu un articol, un fel de relatare a recuperării timpului pierdut din relația cu cel mai bun prieten al meu din adolescență, un om prețios pentru mine, care a devenit preot, care trăiește la Buftea și cu care mă văd foarte rar. Amândoi am mers la Veneția la vârsta de 13 ani și ne-am jurat să ne întoarcem acolo când vom fi adulți. Nu am reușit deocamdată să fac această recuperare, iar cartea a apărut ca un efect de tribut, evident, cu o importantă doză de ficțiune la mijloc, dar stratul primordial al realității există strecurat în construcție. În același timp, romanul este și un tribut adus adolescenței și orașelului Buftea, în care m-am născut și din care mi-am dorit tot timpul să fug. Acum îmi doresc să revin. Cred că există ceva din mine în fiecare personaj din această carte, feminin sau masculin, calități, dar și defecte.”

Bogdan Răileanu

De același autor

Corina Sabău Cătălin Mihuleac
Și se auzeau greierii Deborah

Corina Sabău
Și se auzeau greierii
108 pp., 24 lei

Și se auzeau greierii e un roman scurt, puternic, cu o temă necruțătoare: avorturile clandestine dinainte de Revoluția din 1989 și consecințele lor cumplite asupra existenței individuale. Confesiunea unei femei, directă, cu rare momente de tandrețe și căldură, atunci când gândurile i se îndreaptă către fetița ei, Sonia, recompune fracturat, dar în detalii de o acuitate uneori insuportabilă, un capitol întunecat din istoria românească.

„Mi-am trăit copilăria în anii ’80, într-un mic oraș de munte, la adăpost de istorie. Cu colegii mei de la Școala Generală nr. 3 făceam toate nebuniile din lume, în orele de PTAP doamna dirigintă ne ducea în Parcul Ștefănescu să adunăm castane, mă consideram norocoasă când la cofetăria Garofița băgau savarine. Despre cruzime nu știam mare lucru pe atunci, mult mai târziu, după Revoluție, am aflat că în anii aceia au murit cel puțin 10 000 de femei în urma avorturilor ilegale. Că până și moartea lor a fost folosită ca propagandă. Că trupul neînsuflit al uneia dintre aceste femei a fost expus în fabrica în care lucra, avertisment pentru celelalte muncitoare. Când întâmplarea asta îmi revenea în minte mă suspectam că n-am reținut corect, că așa ceva, chiar și înainte de ’89, n-ar fi fost posibil. Am început să scriu *Și se auzeau greierii* din nevoia de a accepta. Am încercat să integrez realitatea cu ajutorul literaturii.”

Corina Sabău

Cătălin Mihuleac
Deborah
244 pp., 35 lei

Cu romanul *Deborah*, Cătălin Mihuleac își continuă un proiect literar care are în centru recuperarea memoriei evreilor din România. Cartea comprimă câteva intervale esențiale din istoria României – între 1918 și 2018 –, concentrate în jurul poveștilor de viață ale unor evrei din Bucovina, unul dintre fire urmărind chiar viața lui Deborah, născută la Câmpulung și deportată împreună cu membrii familiei într-un sat ucrainean de peste Nistru. Prigoana evreilor e văzută prin ochii lui Deborah, în scene foarte puternice, ca și episoadele care surprind deportările în Transnistria, într-un tablou de epocă ce reunește personaje memorabile.

„Există eroine de roman care intră între coperte greu, ca într-un corset. Pe altele, capitoarele flutură fără grație, aidoma hainelor uzate pe o sperietoare din lanul de grâu. Nu-i cazul lui Deborah. Deplasându-se – în pantofi cu talpă de lemn, pe tocuri sau în baston – de la o perioadă istorică la alta, în cei aproape o sută de ani ai săi de viață, ea nu este o simplă eroină de roman. Ea este o femeie-roman, ea este un veac de femeie, ea este o istorie vie. Îmbolnăvitoare și tămăduitoare, brutală ca un sloi și tandră ca un gheizer, umană și inchizitoare, perversă și naivă, bine-venită și regretabilă, imprevizibilă și descifrabilă, montană și oceanică, Deborah face din cititor ceea ce a făcut în timpul scrierii romanului din autor – un gigolo de conversație, un secretar de plictiseală, un *sparring partner* de polemică, un bursier de insomnii.” – Cătălin Mihuleac

Andrei Panțu
Tonomatul

Andrei Panțu
Tonomatul
248 pp., 32 lei

Stranii, uneori întunecate, alteori exotice, întâmplările din povestirile lui Andrei Panțu conduc cititorul într-o lume fantastică, populată deopotrivă de animale vorbitoare, făpturi mitologice sau personaje aparent banale, care se trezesc angrenate în evenimente neobișnuite. Fie că e vorba despre dispariții misterioase, inexplicabile alunecări în timp sau intervenții ale unor entități supranaturale, că întâmplările sunt povestite în cheie ironică, macabră sau au intrigă polițistă, universul acestora e perfect conturat, având, de obicei, în centru o enigmă pe care trebuie să o dezlege cititorul.

„Am încercat să tratez mai multe teme care m-au obsadat întotdeauna – singurătatea, nevoia de perfecțiune, dorința de a avea succes, cinismul, gelozia. Am abordat povestirile din perspectivă fantastică, pentru că e registrul de care mă simt cel mai apropiat și pe care îl și stăpânesc cel mai bine. Cu ajutorul fantasticului, am vrut să arunc o lumină nouă asupra acestor teme.”

Andrei Panțu

SERIA DE AUTOR MATEI CĂLINESCU

coordonată de Lidia Bodea

Matei Călinescu, Ion Vianu Scrisori din exil: corespondență inedită

„E interesant că nici Eliade, nici Cioran (Ionescu a fost salvat de partea lui franceză) n-au putut înțelege, nici măcar teoretic, totalitarismul – de dreapta sau de stânga, fascismul (pentru care au avut simpatii) sau comunismul. E, dacă vrei, o formă de iresponsabilitate, și e justificat ca ei să fie acuzați de asta. Noi am fost loviți atât de năprasnic, încât nu am avut prilejul să dăm dovadă nici de responsabilitate, nici de iresponsabilitate; mentalitatea noastră a devenit una de supraviețuitori (în sensul tehnic: cei care

au supraviețuit unei catastrofe). Orizontul nostru intelectual-psihologic e acela tipic supraviețuitorului. Eliade, în concluzie, reprezintă generația de imediat dinaintea Potopului (generație care nu-și putea închipui Potopul, deși, indirect – sau chiar direct –, putea fi «fascinată» de el); noi suntem cei dintâi de după Potop, scăpați ca prin minune de marea devastare, devastați totuși de însuși faptul că am scăpat. Ar fi de dezvoltat această teorie a «supraviețuirii» (un lucru teribil de trist) ca fenomen generațional.“

Matei Călinescu

„Cei care au împărtășit, aidoma nouă, condiția exilului se vor regăsi pe ei, cel puțin în parte, în această corespondență. Prietenia pe care am evocat-o consistă în dorința vie de-a face celui alt binele; prietenul este, în reciprocitate și oglindă, cel mai devotat și mai spontan dintre terapeuți. În nici un caz el nu îți face morală, în nici un caz nu îți minimizează suferința. Prietenia este un «da» permanent, un «da» neconvențional și lipsit de ipocrizie.“

Ion Vianu

Matei Călinescu, Ion Vianu
Scrisori din exil: corespondență inedită
528 pp., 79 lei

MEMORIALISTICĂ

Alexandru Mironescu Admirabila tăcere

Alexandru Mironescu
Admirabila tăcere: Jurnal 1968-1969
Prefață de Marius Vasileanu
348 pp., 47 lei

„Mai întâi, toată această Mărturisire a mea este o atestare, adică un Testament... Dacă aș muri acum, aș murmura: am fost fericit, am fost om privilegiat și covârșit de marile bucurii ale vieții. Am suferit mult, și nu lipsesc din lista suferințelor multe ca să nu le fi încercat și să nu le fi trăit până la extrema îndurare și deznădejde. Dar nu am regrete și nici dezamăgiri, și aș pleca de aici cu conștiința că am fost solidar cu tot ce am făcut, bune și rele, solidar și răspunzător de ele. Am primit și am hrănit, după înțelegerea mea, cele mai înalte sentimente, cele mai nobile aspirații, cele mai teribile probleme care au confruntat Omul, de când e el sfânt, erou, poet, martir, nebun. Am însă și o tristețe mare, foarte mare, undeva în sufletul meu, că nu am putut, cum am dorit, să împărtășesc ce-am purtat în inima mea unor oameni cărora aș fi voit să le dăruiesc în chip viu totul, ca să știu că pot spune și ei cum pot spune eu: datorez mult cărților, dar datorez totul câtorva oameni.“ – Alexandru Mironescu

„N. Steinhardt spunea despre Mironescu că «era un creștin cum rar întâlnim: nebigot, nehabotnic, nefățarnic; drept și îngăduitor»; părintele Benedict Ghiuș îi recunoștea «calitatea excepțională» de

«înțelept», de «adevărat cavaler al spiritului și al credinței», iar Mihai Șora, în prefața sa confesivă, îi evocă «statura spirituală» și «grija pentru soarta comunității». Pornind de la aceste recomandări adamantine, cărțile sale s-ar cuveni să ne trezească atenția. Dincolo de valoarea lor documentară, întregind cunoașterea epocii și, în special, a Grupului «Rugului Aprins», ele ne descoperă o personalitate de talia lui Jacques Maritain, Vladimir Ghika sau Romano Guardini, dacă ar fi să ne gândim doar la confrății săi, mult mai cunoscuți, din aceeași epocă.“ – Bogdan Tătaru-Cazaban

De același autor

Andrei Popescu Jean Miclescu, boierul de la Călinești

În aceeași colecție

„Biografia lui Ioan G. Miclescu, cunoscut în epocă sub forma franțuzită a numelui, Jean, dar mai ales denumit emfatic de către contemporani «boierul de la Călinești», jurist, om politic

Andrei Popescu
Jean Miclescu: boierul de la Călinești
Studiu introductiv de Petre Guran
Cu schițe de Ana-Maria Goilav
316 pp., 49 lei

conservator, dramaturg și publicist din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și primele decenii ale secolului XX, a fost scrisă cu empatie și deferență, dar și cu acribie profesională de cercetătorul Andrei Popescu. Mie îmi pare reconfortant paradoxul ca, după ce am sărbătorit abia primul centenar al României, să putem citi și istoria unui neam boieresc de șapte ori centenar. Dacă România se concepe recentă și revoluționară, făuritorii ei mai puțin exaltați scriau istorie prin ambițiile și mândriile lor de multe secole deja. După cum amintește Radu Miclescu: «Noi suntem aici dinaintea descălecatului». În povestea conacului de la Călinești și a succesiilor generații de boieri care l-au locuit se înscriu mai multe file de istorie, petrecute la distanță demnă de scena mult prea pătimașă a Regatului modern al României, dar foarte importante pentru cei care vor să înțeleagă penumbrele și umbrele unei istorii oficiale.“

Petre Guran

Arthur Gould Lee
Regina-mamă Elena a României: o biografie autorizată
Traducere din engleză de Liana Alecu
336 pp., 39 lei

Constantin Ionescu

Prizonier în Germania

Însemnările unui căpitan de artilerie (1916–1917)

Constantin Ionescu
Prizonier în Germania
Însemnările unui căpitan de artilerie (1916–1917)

Constantin Ionescu a luptat ca ofițer de artilerie în Primul Război Mondial – pentru puțină vreme însă, deoarece a fost luat prizonier de către germani și trimis tocmai pe insula Dänholm, în Marea Baltică, în largul portului Stralsund. Precadat de o scurtă autobiografie scrisă cu ironie și cu simțul umorului, manuscrisul, inedit, relatează scenele trăite de autor în timpul războiului și al prizonieratului, scene care oglindesc starea tuturor militarilor români aflați departe de țară. Într-un episod interesant este descrisă și degringolada totală a armatei române în toamna anului 1916, un subiect ocolit de regulă de istoriografia noastră.

Cazarma husarilor
care a servit drept lagăr
la Krefeld.
Foto: Samson & Co

George Prochnik

Exilul imposibil

Stefan Zweig la sfârșitul lumii

National Jewish Book Award pentru biografie

George Prochnik
Exilul imposibil: Stefan Zweig la sfârșitul lumii
Traducere din engleză de Alexandru Macovescu
392 pp., 54 lei

În 1930, Stefan Zweig era probabil cel mai tradus scriitor european, iar romanele, povestirile și mai cu seamă biografiile sale erau cunoscute în întreaga lume. Totul se schimbă însă odată cu ascensiunea lui Hitler, când Zweig, omul de o inteligență remarcabilă, umanistul în cel mai larg și mai profund sens al cuvântului, scriitorul dedicat fără odihnă și fără rest promovării valorilor intelectuale, e nevoit să fugă din Austria peste care se abate amenințarea nazistă. Despărțirea de casă, ruperea legăturilor cu viața culturală a Vienei, izolarea de prieteni și de universul în care s-a desăvârșit ca scriitor, peregrinările prin lumea largă de la Londra la New York, la Rio de Janeiro și apoi la Petrópolis, destinația cea de pe urmă, îl secătuesc de puteri și îl dezrădăcinează iremediabil. *Exilul imposibil*, povestea vieții sfârșite tragic a lui Stefan Zweig, înfățișează prăpastia dintre lumea ideilor bătrânei Europe și cea a tinerei Americi, precum și zbuciumul celor care s-au văzut nevoiți s-o abandoneze pe una pentru cealaltă.

Stefan Zweig și soția sa, Lotte, în Brazilia.

Casa soților Zweig din Petrópolis.

ÎN PREGĂTIRE

Nikolai A. Monkevitz

Aleksandr N. Vinogradski

Aliatul-inamic

Descompunerea armatei ruse și pericolul bolșevizării României în 1917

Traducere din franceză de Alina Pavelescu
Prefață și note de Șerban-Liviu Pavelescu

Volumul reunește pagini selectate din două mărturii memorialistice și două viziuni diferite asupra disoluției armatei ruse în Primul Război Mondial, proces în urma căruia în Rusia s-a instaurat regimul bolșevic, iar întreaga Europă s-a reconfigurat. Cele două lucrări reprezintă memorii de front, personale, cu accent asupra Revoluției Ruse, ale unor participanți aflați în miezul evenimentelor și, în egală măsură, atestarea unei drame colective care, în acel moment, cu excepția Revoluției Franceze din 1789, nu avea un precedent sau un termen real de comparație în istoria europeană. Ambele mărturii sunt inedite pentru publicul românesc. Nikolai Augustovici Monkevitz (grafiati și Von Monkewitz) (1869–1926) a fost șef de stat-major al Armatei a IV-a ruse și membru al Cartierului General de la Iași, aflat sub comanda generalului Dmitri Șerbaciov. A emigrat în 1918 la Berlin, apoi în Franța. A fost șef al spionajului în mișcarea antibolșevică. A dispărut fără urmă la Paris în anul 1926. Cartea sa, *La Décomposition de l'Armée russe*, a apărut direct în traducere franceză în 1919, la Paris. Este o relatare personală, „la cald”, axată pe descrierea evenimentelor politice și a efectelor acestora asupra trupelor rusești de pe frontul românesc.

Brunhilde Pomsel

Thore D. Hansen

Am fost secretara lui Goebbels

Brunhilde Pomsel,
Thore D. Hansen
Am fost secretara lui Goebbels
Traducere din germană de Radu-Mihai Alexe
160 pp., 29 lei

Brunhilde Pomsel a fost printre puținii care au reușit să ajungă în imediata apropiere a unuia dintre cei mai mari criminali din istorie. În Ministerul Propagandei, condus de Joseph Goebbels, a lucrat ca stenografă, dactilografă și secretară. Până la capitularea Berlinului, în mai 1945, a fost avansată și a ajuns în anticamera ministrului și-n mijlocul elitei conducătoare a național-socialismului. Chiar și în ultimele zile de război, când trupele sovietice se aflau deja pe străzile Berlinului, ea dactilografia acte oficiale și, în loc să găsească un moment prielnic ca să fugă, a fost cea care a cusut steagul capitulării. Mai bine de șapte decenii n-a vorbit cu nimeni despre toate acestea. Povestea lui Brunhilde Pomsel ne oferă o privire spre noi înșine. Totodată, ne amintește de cuvintele scriitorului Andrzej Stasiuk: „Cu cât noi, alegătorii, ne temem mai mult, cu atât mai mari devin lașii pe care îi alegem. Iar acești administratori ai friicii noastre sacrifică apoi totul pentru a rămâne la putere: pe noi, țara noastră, continentul nostru european”. Oare suntem lași și ne ascundem, sau îi înfruntăm?

Thore D. Hansen

Acest volum se bazează pe convorbirile cu Brunhilde Pomsel înregistrate în 2013 și 2014, pentru filmul documentar *Ein deutsches Leben (O viață germană)*, considerat una dintre cele mai importante contribuții la analiza Holocaustului. De asemenea, la începutul lui 2019, la Londra a fost pusă în scenă o piesă de teatru realizată după traducerea în engleză a memoriilor lui Pomsel, care s-a bucurat de un succes răsunător.

„Memoriile lui Brunhilde Pomsel sunt remarcabile pentru ceea ce rămâne nespus – realități pe care le omite intenționat, din dorința de a le nega chiar și față de ea însăși. Un veritabil avertisment.” – *The Times*

„O mărturie valoroasă și cutremurătoare despre Germania nazistă. Indiferent dacă Pomsel este sau nu vinovată, felul în care se exprimă și faptele pe care a ales să ni le împărtășească ridică întrebări asupra noțiunilor de coerciție și complicitate. Ceea ce frapază în povestea ei sunt detaliile vădit ascunse și contradicțiile extrem de grăitoare. Trebuie să citim această carte cu speranța că putem învăța din istorie mai multe decât a reușit, la vremea ei, Brunhilde Pomsel.” – *Daily Telegraph*

Catherine Horel

Amiralul Horthy, regentul Ungariei

Figura lui Miklós Horthy este sinonimă cu istoria Ungariei interbelice. De el se leagă renașterea țării după destrămarea Imperiului și încercările de a recupera teritoriile pierdute la Trianon. În memoria istorică a românilor – și nu numai a lor –, Horthy este tipul dictatorului fascist, în rând cu Adolf Hitler și Benito Mussolini, iar numele său echivalează cu ocupația, deportările și abuzurile contra populației civile din Transilvania de Nord în anii 1940–1944. În procesele de la Nürnberg nu va sta însă pe banca acuzaților, ci în boxa martorilor, iar sfârșitul vieții și-l va trăi în liniște la Estoril, la fel ca alți mari exilați ai epocii (între care și Carol II, fostul rege al României). În ultimii ani, e așezat pe pedestal de regimul Viktor Orbán, în galeria eroilor națiunii maghiare.

Lăsând în urmă clișeele istoriografiilor naționale și polemica naționalistă, Catherine Horel este primul istoric care alcătuiește biografia regentului Ungariei pe baza unei documentări vaste, reușind să impună o viziune

nouă, critică și obiectivă. Dincolo de figura controversată a lui Horthy, cartea de față este în egală măsură o amplă frescă a Ungariei dintre cele două mari războaie – o istorie ale cărei ecouri în prezent sunt încă vii.

„Aghiotant al lui Franz Joseph între 1909 și 1914, Horthy a oferit incontestabil imaginea unui om al vechiului regim – ceea ce și era, fără îndoială. În anumite privințe, apare ca reîncarnare a împăratului, care rămâne punctul său de referință în termeni de decizie politică. «Domnia» sa a fost calificată drept dictatură fascistă de istoriografia comunistă după 1945, dar reabilitarea la care asistăm după tranziția la democrație din Ungaria maschează absența analizei omului și a sistemului...

Nimic nu este mai puțin îndepărtat de figura eroului decât cariera lui Horthy, de la angajarea sa în marina austro-ungară până la sfârșitul regentei. Viața sa este, dimpotrivă, o lungă suită de eșecuri travestite în victorii. Bătălia din strâmtoarea Otranto nu schimbă cu

Catherine Horel
Amiralul Horthy, regentul Ungariei
Traducere din franceză de Lia Decsi
424 pp., 59 lei

foto © Profimedia/AFP

nimic Primul Război Mondial, care este pierdut departe de Marea Adriatică. Contrarevoluția este pătată de acte de violență antisemite acoperite de Horthy. Tratatul de la Trianon consacră dezmembrarea Ungariei regale. Desigur, Horthy nu este implicat personal, dar el trebuie să-l ratifice, și doctrina revizionistă îi permite să-și consolideze puterea. Intrarea în război din 1941 pare iremediabilă în acest context, deși, fără îndoială, ar fi putut fi evitată... Din acel

moment, regentul este prins în capcană; acesta amână și evită, fără a se hotări să iasă din ea pentru a negocia cu Aliații. Ocupația germană de la 19 martie 1944 este relevantă pentru gradul de antisemitism prezent în societate și pentru care Horthy poartă, între alții, responsabilitatea... Dorința sa de a «salva» Ungaria este reală, însă și mai mare este dorința sa de a rămâne la putere.” (*fragment*)

Horthy și regele Italiei Victor Emanuel III, la Roma, în noiembrie 1936. Cele două țări au fost apropiate în perioada interbelică și au avut colaborări politice și militare.

Horthy și Hitler în timpul întâlnirii din 1938. În ciuda zămbetului, Horthy nu agreea faptul că trebuie să alinieze Ungaria la planurile germane, în pofida sprijinului Berlinului pentru revendicările sale teritoriale.

Un afiș cu portretul oficial al lui Horthy și o pernă brodată „Transilvania, scumpă patrie”, probabil toamna 1940, Ardealul de Nord.

Catherine Nixey

Epoca întunecării

Cum a distrus creștinismul lumea clasică

Epoca întunecării a stârnit o devărată furtună de polemici în lumea academică și religioasă, înscriindu-se în descendența demitizatoare, inițiată de Edward Gibbon în *Istoria declinului și a prăbușirii Imperiului Roman* și demontând o venerabilă tradiție plină de stereotipuri, care îi prezintă pe creștini ca victime inocente ale persecuțiilor păgâne. Distrugerea și mutilarea statuiilor, arderea marilor biblioteci publice și private, dărâmarea Templului lui Serapis (Alexandria), linșarea Hypatiei, actele de vandalism ale monahilor, controlul totalitar asupra vieții private exercitat de preoți, interzicerea filozofiei, antisemitismul, misoginismul sunt câteva ipostaze mai puțin cunoscute ale primelor secole de creștinism.

Triumful credinței. Martiri creștini în vremea lui Nero, 65 d.Cr., Eugene Romain Thirion (1939–1910) Istoricii de azi consideră că numărul creștinilor uciși în vremea persecuțiilor ar trebui socotit în sute, nu în mii.

Catherine Nixey
Epoca întunecării: cum a distrus creștinismul lumea clasică
Traducere din engleză de
Dionisie Constantin Pirvuloiu
344 pp.

Radu Oltean

Dacia: războaiele cu romanii

vol. I Sarmizegetusa

Radu Oltean
Dacia: războaiele cu romanii: vol. I: Sarmizegetusa
ediție cartonată
152 pp., 69 lei

„Imaginea Daciei și a dacilor în conștiința românilor este astăzi, parcă mai mult ca oricând, tributară clișeeilor. Unele s-au impus ca mituri fondatoare ale istoriografiei noastre încă din secolul al XIX-lea, fiind apoi deturnate și exploatate în sprijinul ideologiei național-comuniste la finele secolului trecut. Altele sunt de dată recentă, produse stranii ale derutei identitare din era globalizării.

Deși cercetarea arheologică și istorică a făcut progrese remarcabile în ultimele decenii, descoperirile stau ascunse în lucrările academice, complet inaccesibile amatorilor de istorie. Mi-am dorit deci să aduc în fața marelui public o sinteză a cunoștințelor științifice pe care le avem acum despre acești strămoși ai noștri. Dincolo de ilustrația neobișnuit de bogată (peste 190 de imagini color: ilustrații complexe și reconstituiri de detaliu, fotografii de artefacte și monumente, hărți), această carte vă propune o viziune proaspătă asupra istoriei conflictelor daco-romane de acum 2 000 de ani, o istorie curățată pe cât posibil de balastul ideologic. Am adunat și adaptat pentru publicul iubitor de istorie marea majoritate a rezultatelor cercetărilor, studiilor și descoperirilor arheologice mai vechi și mai noi. Nu mi-am permis să speculez

excesiv, în privința momentelor istorice neclare, însă am folosit de multe ori cuvinte precum «probabil» sau «poate». Dar nici nu m-am ferit să sugerez unele posibilități, atunci când – rar – izvoarele istorice sau urmele arheologice au fost ceva mai generoase. Unii cititori ar putea fi surprinși că unele afirmații sau momente istorice

prezentate în carte nu corespund cu ceea ce știau din filme, de la școală, din vechile cărți și reviste sau chiar din unele muzee. Sper ca tot ceea ce vor citi în această carte să fie puțin mai aproape de acel adevăr istoric pe care îl căutăm, teoretic, cu toții.“

Radu Oltean

Reconstituirea grafică a monumentelor din zona sacră.

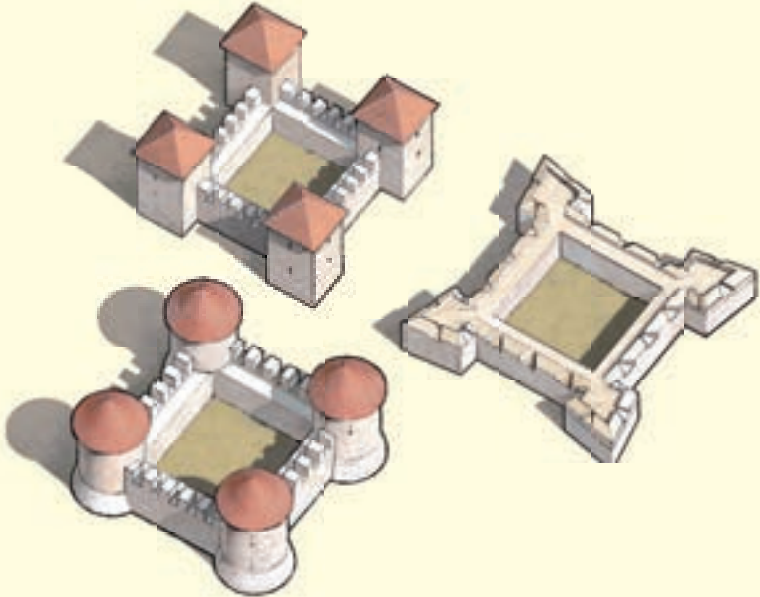

Radu Oltean
Cetăți, castele și alte fortificații din România: vol. II: secolul al XVI-lea
ediție cartonată
120 pp.

Într-o perioadă în care patrimoniul istoric românesc este supus unor agresiuni fără precedent, misiunea lui Radu Oltean devine cu atât mai importantă. *Cetăți, castele și alte fortificații din România: secolul al XVI-lea* face parte din proiectul său, unic la noi, de cercetare și popularizare a arhitecturii de apărare din această arie geografică. La fel ca în primul volum, care descrie fortificațiile din neolitic până spre anul 1540, și de astă dată este pus în valoare contextul politic în care

oamenii și-au ridicat întărituri și cetăți, într-o poveste ușor de citit și însoțită de un material ilustrativ extrem de valoros și bogat. Iubitorii de istorie vor găsi în această carte numeroase reconstituiri de cetăți și fortificații mai mult sau mai puțin cunoscute, fotografii aeriene și desene de arhivă, într-o prezentare pe cât de atractivă, pe atât de instructivă și riguros științifică.

Reconstituirea Giurgiului, cetate otomană, spre sfârșitul bătăliei din octombrie 1595. Incinta a doua, adăugată fortului lui Mircea cel Bătrân, a fost construită de turci.

Evoluția fortificațiilor după apariția și dezvoltarea armelor de foc. Arhitecții cetăților au căutat să elimine spațiile care nu erau protejate de tirul apărătorilor, așa-numitele „unghiuri moarte” (cu portocaliu), prin adaptarea formei turnurilor. Ulterior, au apărut platformele deschise – bastioanele, mai puțin înalte, dar cu șanțuri adânci în față. Bastioanele se puteau apăra unele pe altele (tir de flancare), devenind ținte mai greu de distrus și, în plus, era rezolvată și problema eliminării fumului.

Robert D. Kaplan Revenirea lumii lui Marco Polo

Robert D. Kaplan
Revenirea lumii lui Marco Polo:
Război, strategie și interese americane în secolul XXI
Traducere din engleză de Irina Manea
304 pp., 47 lei

La sfârșitul secolului al XIII-lea, Marco Polo și-a început lunga călătorie din Veneția spre China pe Drumul Mătăsii, reprezentând la vremea aceea o adevărată rețea comercială eclectică și multiculturală care lega Europa de Asia. Astăzi, în secolul XXI, guvernul chinez a propus un Drum al Mătăsii pe uscat și pe apă absolut similar celui din epoca lui Marco Polo. Cu alte cuvinte, spune Kaplan în substanțialul eseu cu care se deschide cartea, China construiește un pod terestru spre Europa, în timp ce Iranul și India încearcă să lege zonele petroliere ale Asiei Centrale de Oceanul Indian. Europa se destramă din cauza schimbărilor culturale și migrației, dar iată că Eurasia se coagulează. În acest prim eseu și în următoarele care compun volumul de față, Kaplan scrie despre principiile universale ce ar trebui să contureze rolul Statelor Unite într-o lume perturbată. De la impresii despre președintele Trump până la examinarea sinceră a ceea ce se va întâmpla în cazul unui război între SUA și Coreea de Nord, trecând printr-o frumoasă secțiune dedicată gândirii unor mari politologi americani – Kissinger, Huntington, Mearsheimer –, cartea face o evaluare serioasă și onestă a opțiunilor dificile cu care se vor confrunta Statele Unite în viitorii ani.

Maria Bucur, Mihaela Miroiu Nașterea cetățeniei democratice

Maria Bucur, Mihaela Miroiu
Nașterea cetățeniei democratice: femeile și puterea în România modernă
Traducere și adaptare de Magda Dragu și Mihaela Miroiu
332 pp., 43 lei

„De-a lungul istoriei moderne, femeile au luptat să fie recunoscute în totalitate ca ființe umane, atât moral, cât și intelectual, precum și ca cetățene cu drepturi politice și civile depline. La nivel global, nenumărate femei nu se bucură nici acum de cetățenie deplină sau de egalitate de gen. Această carte examinează drumul femeilor către cetățenie democratică, așa cum s-a petrecut în ultimii șaptezeci de ani în România.“

Maria Bucur, Mihaela Miroiu

Mihaela Miroiu și Maria Bucur se află de peste două decenii într-un fericit tandem intelectual. Pentru această carte, ele s-au aplecat asupra altor 101 femei din zona Hunedoarei, descoperind lumii largi felul în care acestea se gândesc pe ele însele în comunitatea mică a familiei și a locului în care trăiesc zi de zi, dar și în a familiilor din ce în ce mai largi: țara lor și Uniunea Europeană. Este o incursiune pilduitoare, la firul ierbii, prin trei generații care au trecut prin mari rupturi istorice, s-au adaptat, au dat un sens vieții lor și au învățat mai substanțial decât mulți politicieni ce înseamnă cetățenia democratică.

Ne facem bine Antologie de fapte extraordinare văzute și vorbite la *România, te iubesc!*

Paula Herlo, Rareș Năstase, Alex Dima, Cosmin Savu, Paul Angheliescu
Ne facem bine: antologie de fapte extraordinare văzute și vorbite la „România, te iubesc!”
Cuvânt înainte de Cristian Leonte
236 pp., 47 lei

Oamenii care fac binele sunt eroii acestei cărți. Oameni care s-au ridicat deasupra propriei condiții, unii deasupra vremurilor, și și-au dus tot mai sus visul, familia, comunitatea. Ei și ele au harul de a-i ajuta pe alții – în suferință sau în nevoie –, au darul și norocul să devină lideri în munca lor. Ei și ele sunt dovezi că se poate, că voința și munca aduc rezultate, împlinire și chiar fericirea, după 30 de ani în care prea

mulți români au fost alungați din țară de lipsa oportunităților oneste, de incompetenți sau ticăloși instalați peste noapte în posturi de decizie, de proiecte veșnic neîncepute vândute ca promisiuni ferme. Volumul acesta le este închinat oamenilor care împing lucrurile înainte în jurul lor, celor care luptă să schimbe lucruri ce se încăpățânează să rămână neschimbate.

TEXTE CIVICE

Ramona Ursu Statul paralel

„17 noiembrie 2017. Ziua în care PSD lansează, în cadrul Comitetului Executiv întrunit la Herculane, rezoluția „Statul Paralel și Ilegal”.

„Statul paralel”, o noțiune importată de peste Ocean și adaptată de social-democrați credințelor, spaimelor și teoriilor conspirației specifice societății românești, este ridicat oficial, în această zi, la statutul de „dușman al poporului”.

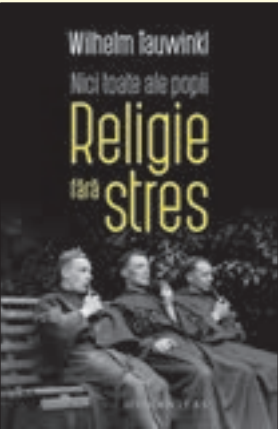
Și pentru ca teoria Statului paralel să prindă la popor, în special la electoratul pesedist, provenit mai ales din mediul rural, slab informat și dependent de ajutoare sociale, comunicarea publică se făcea în termeni simpli, dar care aveau întotdeauna o componentă mistică, o sămânță de scandal, o doză însemnată de frică, astfel încât, în final, realitatea era deformată cap-coadă.” – **Ramona Ursu**

Ramona Ursu
Statul paralel
228 pp., 37 lei

Wilhelm Tauwinkl

Nici toate ale popii

Wilhelm Tauwinkl
Nici toate ale popii: religie fără stres
216 pp., 32 lei

„Orice lucru e ca o oală cu două toarte: una de care poți să-l apuci, cealaltă de care, apucându-l, te arzi.» Această vorbă a lui Epictet îmi pare că rezumă cel mai bine ajutorul pe care i-l dă cititorului cartea de față. Scrise cu limpezime, paginile lui Wilhelm Tauwinkl răspund în fond la această întrebare: cum pot religia și credința să ne întunece mintea și să ne schimonosească purtarea, în loc să ne ajute și însenineze? Toată viața, în apropierea celor sfinte, am auzit expresia «e pe placul lui Dumnezeu». Sau «e voia Domnului». Dar, mă întrebam, cum pot fi aflate placul sau voia Domnului cu măsura omului? Există vreun muritor «hăruit» în asemenea măsură încât să pretindă că îi cunoaște lui Dumnezeu, în fiecare clipă și împrejurare, gândul și placul? Apoi, se măsoară iubirea de Dumnezeu neapărat prin mersul la biserică, prin rugăciunea care cere ceva pentru cel ce se roagă, prin pioșenia afișată public? Nu cumva tot ce ține de spațiul credinței se validează mai cu seamă în raport cu fapta cântărită în spațiul moralității umane? Într-o lume plină de bigotism și superstiție, de o modestă catehizare a credincioșilor și nu întotdeauna de o autentică vocație a unora dintre slujitorii credinței, cartea profesorului Wilhelm Tauwinkl, prin propețimea ei, face mai inteligentă lumea în care trăim. Rar mi-a fost dat să citesc un text mai dezinhibat scris de un teolog în România.“

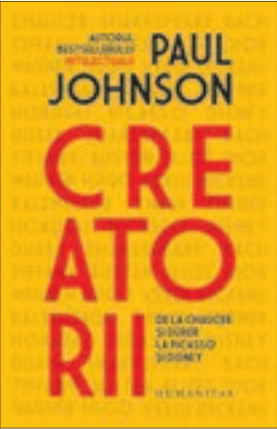
Gabriel Liiceanu

„Dumnezeu poate fi mituit? Cu prilejul unor evenimente religioase, publicul e întrebat uneori de reporteri pentru ce se roagă, iar de obicei răspunsurile sună cam așa: «Pentru sănătate, pentru spor în casă, pentru ca băiatul nostru să-și găsească un loc de muncă mai bun...» Dar ce sens are oare rugăciunea pentru un loc de muncă mai bun? Cel care rostește o astfel de rugăciune egoistă speră că, dacă a aprins o lumânare în cinstea lui, Dumnezeu îi va oferi lui ce și-a dorit, și nu altcuiva, care poate e mai bine pregătit sau are mai mare nevoie. A face acest lucru echivalează cu încercarea de mituire a lui Dumnezeu, ca și cum El, o Ființă desăvârșită, ar putea fi manipulat sau corupt, luând partea cuiva în detrimentul altora. Atunci de ce să te mai rogi? Din punct de vedere creștin, rugăciunea e în primul rând un mod – printre altele – de a păstra o relație personală cu Dumnezeu și doar în al doilea rând un mod de a-i cere ceva lui Dumnezeu.“

Wilhelm Tauwinkl

Paul Johnson

Creatorii

Paul Johnson
Creatorii: De la Chaucer și Dürer la Picasso și Disney
Traducere din engleză de Anamaria Schwab
416 pp., 59 lei

După bestsellerul *Intelectualii*, Paul Johnson ne propune un volum despre destinul unor oameni care s-au remarcat prin talent și originalitate. În acest demers al explorării creativității, publicistul englez se oprește asupra unor nume de referință din domenii variate: Chaucer, Shakespeare, Dürer, Pugin, Viollet-le-Duc, Bach sau Disney. Pleiada este completată de Mark Twain, Victor Hugo sau T.S. Eliot, ultimul mare

poet al modernității. Nu sunt uitate nici Jane Austen, Madame de Staël sau George Sand. Artele plastice sunt reprezentate de Pablo Picasso, de peisagistul William Turner sau de excentricul Hokusai. Bunul-gust și rafinamentul își găsesc expresia în creațiile lui Dior, Balenciaga și Tiffany. Scrisă într-un stil fluid și limpede, cartea lui Paul Johnson ne înfățișează diversele fațete ale existenței marilor creatori, lăsându-ne să anticipăm volumul următor al acestei trilogii, pe care Paul Johnson îl va dedica eroilor.

„Este o carte încântătoare, cu totul aparte, care nu face compromisuri și abundă în opinii.“
The Evening Standard

Alexandru Ofrim

Farmecul discret al patinei și alte mici istorii culturale

Autorul bestsellerului
Străzi vechi din Bucureștiul de azi

Alexandru Ofrim
Farmecul discret al patinei și alte mici istorii culturale
Cu o prefață de Ioana Pârvulescu
328 pp., 45 lei

„Pe măsură ce mergi din întrebare în întrebare, furat de fiecare titlu în parte – nu-ți vine să lași nimic necitit din această mică enciclopedie neconvențională –, tabloul asupra semenilor noștri se întregeste, iar cartea se transformă și într-una de subtilă pedagogie, ca fabula. În mereu altă epocă și cu mereu altă recuzită alegorică, ba învins, ba victorios, eroul acestor pagini diverse e unul și același: Omul. Ce poate fi mai interesant de atât?“

Ioana Pârvulescu

Ioan Stanomir

Așteptând revoluția: pașoptismul și vocile sale

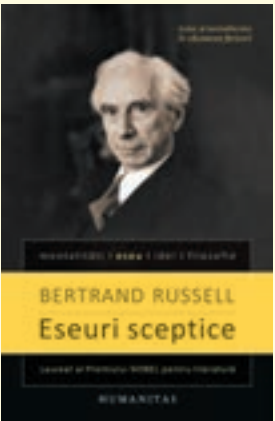
Ioan Stanomir
Așteptând revoluția: pașoptismul și vocile sale
260 pp., 37 lei

„La peste un veac și jumătate de la 1848, se simte, în identitatea de adâncime a statului și a națiunii noastre, ambiguitatea moștenirii pașoptiștilor. Statul pe care ei îl edifică, în anii în care ajung la guvernare, mizează pe centralizare și autoritarism. Eșecul României Mari este eșecul scenariului pașoptist însuși. Generozitatea utopică a anului 1848 a lăsat loc ambiției de a fonda o națiune etnică omogenă, prin acțiunea statului omnipotent, incapabil să accepte limitările impuse de domnia legii și să respecte libertățile politice. Cultivarea libertății individuale, ca fundament al civismului și al constituționalismului – iată ceea ce pașoptismul și brătienismul de după Unirea de la 1918 nu au fost pregătite nici să încurajeze și nici accepte. Cei de astăzi au datoria să construiască un drum

intelectual și etic care să redea cetățeanului demnitatea sa suverană. Doar în acest mod patria noastră poate căpăta, în fine, un sens al duratei.“

Ioan Stanomir

De același autor

Corina Ciocârlie, Andreea Răsuceanu

Dicționar de locuri literare bucureștene

foto © Laurent Bonzon

„Ideea dicționarului de față a pornit de la câteva observații comune, printre care aceea că spațiul joacă de obicei în literatură un rol crucial, că în majoritatea operelor literare există o hartă, ale cărei coordonate se pot sau nu plia pe o geografie obiectivă. Parcurgerea ei se conjugă deseori cu principalele traiectorii narative, felul în care adresele (reale sau fictive, uneori mitice) sunt distribuite e semnificativ, traseele personajelor segmentează textul în unități de analiză – toate acestea constituind indicii suplimentare pentru înțelegerea unui text literar. Ne-am propus să integrăm fiecare stradă, monument, cafenea, statuie etc. unei povești care să surprindă acel *esprit du lieu* care definește natura unui loc, calitatea lui esențială și, totodată, *atmosfera*, cu un termen al lui Pierre Sansot, pe care o degajă. Astfel, din 2000 de locuri inventariate inițial, le-am selectat în cele din urmă pe acelea cu adevărat relevante – fie pentru geografia *reală* a orașului, fie pentru cea literară, deși deseori cele două se suprapun.“ – **Corina Ciocârlie, Andreea Răsuceanu**

Corina Ciocârlie, Andreea Răsuceanu
Dicționar de locuri literare bucureștene
Cu hărți originale de Rareș Ionașcu
396 pp.

FILOZOFIE

Constantin Noica

Interpretări la Platon

„Expresia *amicus Plato*... e a lui Platon însuși înainte de-a fi a detractorului lui Platon. Niciodată nu ești în tihnă cu Platon. Gândirea lui riscă. Întreg efortul dialectic înseamnă consimțire la risc. Iar de fiecare dată totul poate cădea. Consimți la această aventură? Ești apt să-l înțelegi pe Platon. Dacă nu, te poți mulțumi cu adevărurile școlii. Platonismul întreg, și cu el doctrina lui Socrate, ar reprezenta o mare platitudine dacă s-ar reduce la a spune: trebuie să știm «exact» despre ce vorbim. Socrate și Platon n-ar fi fascinat cultura veacurilor dacă ar fi adus simpla exigență de exactitate în discursurile noastre. Dincolo de cunoștințele exacte ne mai trebuie o știință: e știința Ideilor.“

Constantin Noica

„Volumul de față reunește toate textele lui Noica despre Platon publicate în perioada de după război. În timp ce Descartes, Kant și, în final, Hegel au fost ca niște trepte pentru Noica, de Platon nu s-a despărțit niciodată. Neîndoiește, pe Noica îl atrăgea faptul că gândirea lui Platon se pune mereu pe sine la încercare, dar, mai mult decât atât, ceea ce trebuie că îl făcea să revină mereu la filozoful antic era meditația pe care o găsea la acesta asupra relației dintre real și ideal.“

Grigore Vida

Constantin Noica
Interpretări la Platon
ediție cartonată
448 pp.

Martin Heidegger

Conceptele fundamentale ale metafizicii

Martin Heidegger
Conceptele fundamentale ale metafizicii: Lume. Finitudine. Singurătate
Traducere din germană de Paul Gabriel Sandu
ediție cartonată,
496 pp., 97 lei

Prelegerea de față a fost ținută de Heidegger la doi ani după publicarea lucrării *Ființă și timp*. Aproape toate problemele majore care l-au preocupat încă din tinerețe, în seminarele de la Freiburg, sunt reluate și adâncite aici, adăugându-se câteva teme noi. Teza extrem de originală că nici o construcție conceptuală nu este posibilă decât pe temeiul unei situații afective este prezentată încă din introducere. Tot acolo întâlnim faimoasa definiție heideggeriană a filozofiei, poate cea mai succintă definiție oferită vreodată: „Filozofia este filozofare“. Dar poate că spectacolul cel mai elocvent al încordării gândului îl oferă partea a doua a volumului de față, unde Heidegger caută să afle, tot pe calea analizelor fenomenologice, care este diferența între animal și *Dasein*-ul uman. Are animalul un mod specific de a fi? Are și el, precum *Dasein*-ul, o lume? Răspunsul va veni după minuțioase analize, care ne poartă prin întreaga lume animală, urmând ca Heidegger să se întoarcă, după acest vast ocol, la raportul *Dasein*-ului cu lumea înțeleasă ca stare de manifestare a ființării în întregul ei.

Pierre Hadot

Filozofia ca mod de viață

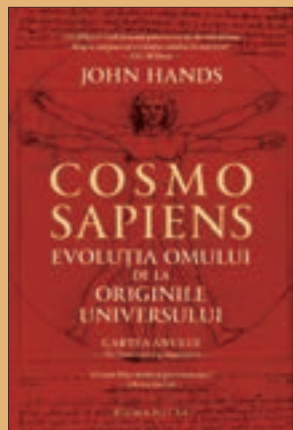

Pierre Hadot,
Filozofia ca mod de viață: convorbiri cu Jeannie Carlier și Arnold I. Davidson
Traducere din franceză de Adrian Cotora
264 pp., 43 lei

La data convorbirilor reunite în această carte, Pierre Hadot se apropia de optzeci de ani. Avea în urma sa decenii întregi de activitate științifică, didactică și editorială, dedicată îndeosebi textelor filozofice ale Antichității grecești și romane, dar se aplecase totodată și asupra unor mari spirite din vremuri mai noi: Montaigne, Goethe, Nietzsche, Wittgenstein sau Heidegger. Departate de atmosfera gălăgioasă a literelor franceze, începuse să publice, după șaizeci de ani, eseuri și studii reprezentând rodul unei vieți de cercetare filologică mai puțin prețuite de marele public. Succesul lor a arătat însă că Hadot era un filozof născut, nu făcut, un gânditor frământat de marile întrebări ale omului dintotdeauna. Ele veneau pe urmele celor spuse de textele filozofice asupra cărora trudise și, aidoma lor, aveau răspunsuri eminamente practice, menite nu atât să edifice sisteme de explicare a lumii, cât să edifice sufletul însuși, instituind exerciții spirituale în vederea unei vieți trăite în acord cu rațiunea. Convorbirile de față întregesc așadar portretul spiritual al unuia dintre cei mai de seamă gânditori ai zilelor noastre.

John Hands — Cosmosapiens

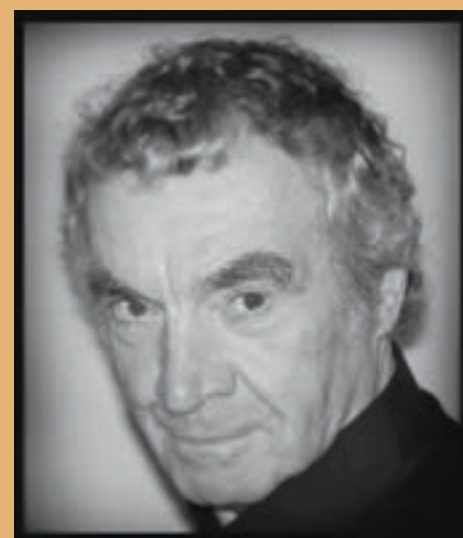
Evoluția speciei umane de la nașterea Universului

John Hands
Cosmosapiens: evoluția speciei umane de la nașterea Universului
 Traducere din engleză de Carmen Strungaru și Doru Căstăian
 756 pp.

„Ce suntem? Și de ce ne aflăm aici? Iată niște întrebări care i-au fascinat pe oameni vreme de cel puțin 25 000 de ani. În vasta majoritate a timpului, am încercat să răspundem la aceste întrebări prin credințe supranaturale. Abia cu 3 000 de ani în urmă am început să căutăm răspunsurile prin interogație filozofică și prin reflecție. Acum 150 de ani, *Originea speciilor* a lui Charles Darwin a marcat începutul unei abordări cu totul noi. Metoda empirică adoptată de Darwin a dus în cele din urmă la ideea că suntem produsul evoluției biologice. Cu 50 de ani în urmă, cosmologii au ajuns la concluzia că materia și energia din care suntem alcătuiți își au originea într-un Big Bang din care a apărut universul. Iar acum

vreo 30 de ani specialiștii în neuroștiințe au început să arate cum ceea ce vedem, auzim, simțim și gândim se corelează cu activitatea neuronilor din anumite părți ale creierului. Toate aceste realizări spectaculoase în știință au făcut posibilă la rândul lor, o creștere exponențială a datelor. Aceasta a dus apoi la ramificarea câmpului preocupărilor științifice în subdomenii tot mai înguste și mai specializate ale cercetării. În timpurile recente, nimeni nu s-a dat înapoi de la a cerceta și ultima frunză din arborele evolutiv pentru a afla cu ajutorul lui cine suntem, de unde venim și de ce existăm. În această carte exact asta voi încerca să fac: să văd ce informații de încredere ne poate oferi știința, prin observație sistematică și

experiment, despre motivul și modul în care am evoluat de la originea universului și dacă ceea ce suntem ne face diferiți de toate celelalte animale...”
John Hands

Stephen Hawking

Găurile negre

Prelegerile Reith, BBC

Stephen Hawking
Găurile negre: Prelegerile Reith, BBC
 Introducere și note de David Shukman
 Traducere din engleză de Alexandru Anghel
 ediție cartonată, 72 pp., 27 lei

„Una dintre cele mai strălucite minți științifice de la Einstein încoace.”

Daily Express

În 2016, Stephen Hawking a abordat în cadrul Prelegerilor Reith, BBC, un subiect care l-a fascinat întreaga viață – găurile negre. Faimosul fizician susține că dacă am reuși să înțelegem găurile negre și felul în care pun la încercare natura spațiului și timpului, am fi mai aproape de dezlegarea misterelor universului.

Se spune că realitatea este uneori mai ciudată decât ficțiunea, ceea ce nicăieri nu este mai adevărat decât în cazul găurilor negre. Ele sunt mai ciudate decât orice și-au imaginat vreodată autorii de literatură științifico-fantastică.

De același autor

Pietro Greco

Povestea numărului π

Pietro Greco
Povestea numărului π
 Traducere din italiană de Liviu Ornea
 152 pp.

Nici un alt număr n-a dobândit celebritatea (matematică și nu numai) de care se bucură numărul π, raportul dintre circumferința unui cerc și diametrul lui. Urmărindu-i destinul încă din antichitatea egipteană și mesopotamiană, Pietro Greco ajunge să refacă, la nivelul evoluției conceptelor, o bună parte din istoria matematicii, în care apar personaje marcante: Arhimede, Newton, Euler, Cantor. Și, în același timp, autorul surprinde cu finețe poezia de care se înconjoară acest număr care de milenii ne stimulează imaginația.

„Natura tocmai dezvăluită a raportului dintre circumferință și diametru pare înconjurată de o aură filozofică, iar aceasta ridică imediat constanta la nivelul unui parametru fundamental al universului și al cercetării raționale a realității. În plus, ne obligă să formulăm o serie de întrebări: care e natura acestui număr? Există cu adevărat ceva profund în constanta asta?”

Pietro Greco

Scott Stossel

Anxietatea

0 poveste personală...

Scott Stossel
Anxietatea: o poveste personală despre frică, speranță și căutarea liniștii interioare
 Traducere din engleză de Vlad Vedeau
 448 pp., 49 lei

Bestseller New York Times

Explorând ceea ce treptat s-a cristalizat conceptual și clinic ca anxietate, de la medicina antică, încă legată de filozofie, până la neuroștiințele și genetica din ultimele decenii, Stossel ne oferă numeroase exemple de bolnavi celebri, precum și o galerie (autoironică și savuroasă) de portrete de familie. Tabloul oferit de Stossel este complet, informat, empatic: nenumăratele forme de manifestare clinică ale anxietății; impactul lor asupra vieților bolnavilor și ale celor din jurul lor, asupra societății în ansamblu; cauzele biologice, culturale și sociale ale bolii; cele mai diverse încercări de a aborda boala și bolnavii, uneori dincolo de limita fraudei medicale; uriașele costuri materiale și umane. Dar și modalitățile de a lupta cu anxietatea, de a o ține sub control și de a putea ajunge sau reveni astfel la viața relativ normală.

„Scott Stossel oferă o descriere definitivă a anxietății... Această poveste trebuia spusă.”

Andrew Solomon,
 autorul bestsellerului *Demonul amiezii*

Konrad Lorenz

Vorbea cu patrupezele, cu păsările și cu peștii

Konrad Lorenz
Vorbea cu patrupezele, cu păsările și cu peștii
Traducere din germană de Vasile V. Poenaru
220 pp., 29 lei

Așa cum este în realitate, lumea vie poate fi mai spectaculoasă decât orice plăsmuire. Deschizător de drumuri în zoologie, Konrad Lorenz o demonstrează cu prisosință în această carte, ce a avut drept imbold, conform propriei mărturisiri, mânia pe care i-au stârnit-o „nenumăratele povestiri cu animale prost scrise și pline de minciuni“. Dacă viclenia vulpii, blândețea porumbelului și alte idei de acest fel se dovedesc doar clișee fără vreun temei faptic, cititorului i se oferă în schimb o perspectivă asupra unui univers uimitor. În paginile lui Konrad Lorenz trăiește o lume populată cu personaje memorabile, precum găscă Martina, vorbărețu cioră Hansl ori stăncuța Tșoc. Deosebirile și asemănările dintre lumea necuvântătoarelor și lumea oamenilor se vădesc deopotrivă de tulburătoare. Cartea aceasta i-a adus autorului recunoașterea internațională dincolo de granițele comunității academice.

În aceeași colecție

POVESTEA BANILOR

Gregory Zuckerman

Cea mai mare afacere din toate timpurile

În 2006, John Paulson, managerul unui fond speculativ, a prezis un eveniment pe care puțini îl anticipau: piața ipotecară avea să se prăbușească în scurt timp. Gregory Zuckerman prezintă povestea lui și a altor outsiders – investitori puțin cunoscuți – din lumea investițiilor care îi împărtășeau viziunea sceptică, reușind să obțină în final câștiguri de miliarde de dolari. Scrisă de un triplu câștigător al Premiului Gerald Loeb, cea mai înaltă distincție oferită unui jurnalist în domeniul economic, *Cea mai mare afacere din toate timpurile* este istoria fascinantă a bulei pieței ipotecare și a neputinței celor de pe Wall Street de a prevedea iminenta criză economică.

„Zuckerman este un jurnalist de primă mărime, capabil să explice pe înțelesul tuturor lumea complexă a creditelor ipotecare. Pe alocuri, *Cea mai mare afacere din toate timpurile* se citește ca un thriller.“

New York Times

Frans de Waal

Suntem îndeajuns de inteligenți pentru a înțelege inteligența animalelor?

Frans de Waal
Suntem îndeajuns de inteligenți pentru a înțelege inteligența animalelor?
Cu ilustrațiile autorului
Traducere din engleză de Carmen Strungaru
368 pp., 42 lei

Bestseller *New York Times*

Suntem îndeajuns de inteligenți pentru a înțelege inteligența animalelor? ne poartă într-o călătorie fascinantă prin lumea surprinzătoare a cogniției animalelor, care nu sunt niște simple mașinării ce răspund la stimuli și reacționează mâinate numai de instinct. Autorul ne arată felul în care cercetările din ultimele decenii au descoperit că primatele își pot face planuri pentru viitor și pot folosi unelte, că delfinii sunt capabili de empatie și se pot striga pe nume, că unele păsări au o memorie vizuală uimitoare și chiar se pot recunoaște în oglindă, sau că elefanții își pot da seama ce sex au oamenii cu care interacționează. Cartea lui Frans de Waal ne va face astfel să reexaminăm tot ceea ce credeam că știm atât despre inteligența animalelor, cât și despre a oamenilor.

Alex Doppelgänger

Pământul este plat!

Cum ne ferim de capcanele pseudoștiinței

Alex Doppelgänger
Pământul este plat! Cum ne ferim de capcanele pseudoștiinței
264 pp.

Pe Alex Doppelgänger (pseudonimul lui Alex Bogdan) îl cunoașteți probabil de pe Facebook, unde postează de prin 2013 texte menite să contracareze valul de pseudoștiință și analfabetism științific care proliferază de ani buni în România. Ceea ce poate nu știți este că Alex a absolvit Facultatea de Limbi Străine a Universității din București, secția de limba chineză, și a publicat deja două cărți de popularizare a științei. „Ghidul“ *Pământul e plat!* ne învață cum să deosebim știința adevărată de pseudoștiință și trece în revistă cele mai întâlnite erori de logică pe care le facem în viața de zi cu zi, ajutându-i astfel pe șarlatani să ne păcălească. De asemenea, cartea caută să răspundă la câteva întrebări absolut esențiale pentru lupta cu pseudoștiința: Ce este știința? De ce să avem încredere în ea și în oamenii de știință? Cum ajung oamenii de știință la diverse concluzii privind lumea în care trăim? Care e diferența dintre știință și pseudoștiință? Alex Doppelgänger scrie pe înțelesul tuturor într-un stil simplu și accesibil.

colecție coordonată de Ștefan Liiceanu

Din aceeași colecție

Niccolò Machiavelli
Comentarii la prima
decadă a lui Titus Livius

Ugo Foscolo
Opere scelte /
Opere alese

Prima traducere
în limba română

Niccolò Machiavelli
Comentarii la prima decadă a lui Titus Livius
Traducere din italiană,
note, glosar și indice
de Gabriel Purghel
Cronologie și control științific de
Smaranda Bratu Elian
Cu o prefață de
Gian Mario Anselmi
608 pp., 89 lei

„Comentariile la prima decadă a lui Titus Livius sunt marea operă a florentinului despre republici, constituind împreună cu *Principele*, care e dedicat puterii monarhice, un diptic inseparabil. Pornind de la exemple extrase din istoria romană a lui Titus Livius, Machiavelli construiește o operă compozită și variată, în care sunt abordate diverse aspecte ale politicii și ale istoriei.“

Gian Mario Anselmi

Ugo Foscolo
Opere scelte / Opere alese
Traducere din italiană de
Smaranda Bratu Elian
și Cornel Mihai Ionescu
Selecție, note și cronologie de
Smaranda Bratu Elian
Cu o prefață de Giulio Ferroni
440 pp., 59 lei

„În scurta sa viață trăită la răscrucea a două secole, Ugo Foscolo s-ar zice că adună tradiția literaturii și istoriei italiene și o incendiază în focul viu al trecerii dintre epoci, de la revoluție la războaiele napoleoniene și restaurație. Opera foscoliană abordează teme nenumărate, orientate spre aspecte ale vieții dintre cele mai felurite, chiar și spre cele marginale și neobișnuite, atât ale culturii clasice, cât și ale celei contemporane.“

Giulio Ferroni

Mario Luzi
Poesie/Poezii

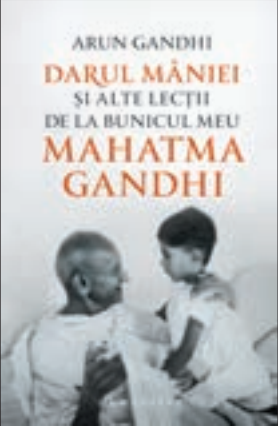
Mario Luzi
Poesie / Poezii
Antologie, traducere
din italiană, note și cronologie de
Dinu Flămând
Introducere de
Stefano Verdinoi
420 pp., 45 lei

„Lexicul lui Luzi abundă în cuvinte inventate sau derivate, cu multe latinisme, sintaxa lui este deseori ambiguă sau chiar eliptică, polisemia etalează un subiectivism asumat, pe care uneori nu-l poți descifra nici recurgând la abundenta exegeză dedicată operei sale, nici la numeroasele profesii de credință și texte de autoexegeză în care poetul nu a fost deloc zgârcit în explicații.“

Dinu Flămând

SPIRITUALITATE

Arun Gandhi
Darul mâniei

Arun Gandhi
Darul mâniei și alte lecții de la bunicul meu Mahatma Gandhi
Traducere din engleză de
George Chiriță
196 pp., 26 lei

„Referindu-se la bunicul meu, Albert Einstein a rămas în istorie spunând: «generațiile care vor veni vor crede cu greu că un astfel de om a pășit pe acest pământ». George C. Marshall, secretar de stat al Statelor Unite ale Americii, l-a numit «purtătorul de cuvânt al conștiinței umanității». Un comentator spunea că bunicul dovedește că umanitatea și adevărurile simple sunt mai puternice decât imperiile... Nu avea nici un titlu, zero avere și nici o funcție oficială. Nu conducea o armată sau un imperiu și nu a descoperit teoria relativității. Dar a dat glas unor adevăruri pe care le înțelegem cu inima. Poate că de aceea numele și imaginea sa au fost atât de respectate. Puterea lecțiilor bunicului meu ne poate inspira pe toți în vremuri bune și în vremuri rele, iar lumina speranței sale va continua să strălucească. Dacă dorim ca această lume să se schimbe, trebuie să ne schimbăm noi înșine. Dacă vrem pace în lume, trebuie să găsim pace în noi înșine.“

Arun Gandhi

Yutaka Yazawa
Cum să trăiești
în stil japonez

Yutaka Yazawa
Cum să trăiești în stil japonez
Traducere din engleză de
Maria Rizoiu
ediție cartonată,
224 pp., 67 lei

Cum să trăiești în stil japonez ne aduce mai aproape o lume care a fascinat și continuă să fascineze prin farmecul ei – Japonia, Țara Soarelui Răsare. Yutaka Yazawa îmbină cu măiestrie însemnările personale cu informațiile bine documentate, reușind să ne cucerească încă de la primele pagini. Trecem astfel cu ușurință de la prezentarea geografică la cea istorică, de la filozofie și cultură la arta culinară japoneză. Descoperim cum se poate trăi în armonie cu ceilalți într-o metropolă precum Tokyo, dar aflăm mai multe și despre respectul pentru natură, despre ikigai, shinrin-yoku, viața de familie, vacanțe și sărbători. Toate acestea sunt un bun prilej de a observa tradițiile japoneze, felul în care au înflorit secole de-a rândul alături de practicile moderne sau cum s-au schimbat odată cu pătrunderea culturii occidentale. Cum să trăiești în stil japonez reușește pe deplin să ne ofere o imagine detaliată a Japoniei, un soi de Japonie 3D.

PRACTIC

Fumio Sasaki
Adio, lucruri!

Fumio Sasaki
Adio, lucruri! Noul minimalism japonez
Traducere din engleză de
Ioana Flangea
272 pp., 37 lei

Bestsellerul japonez care dezvăluie binefacerile unei noi filozofii de viață: minimalismul

Fumio Sasaki nu e un mare specialist în minimalism, nici un guru al organizării, ca Marie Kondo. Este un om obișnuit, ca noi toți, care se simțea mereu stresat și se compara permanent cu ceilalți – până într-o zi, când s-a hotărât să-și schimbe viața spunând adio tuturor lucrurilor de care nu avea absolută nevoie. Efectele au fost extraordinare: a dobândit adevărata libertate, o nouă putere de concentrare și un autentic sentiment de recunoștință pentru tot ce-l înconjură. A înțeles ce înseamnă să fii fericit.

În cartea aceasta, Fumio Sasaki ne împărtășește cu simplitate experiența sa, oferindu-ne sfaturi detaliate privind procesul de minimizare și arătându-ne cum poate minimalismul nu numai să ne transforme spațiul casei, ci și să ne îmbogățească viața. Viziunea modestă a autorului asupra fericirii adevărate ne deschide ochii asupra potențialului noului minimalism japonez, această filozofie de viață aflată la îndemâna oricui.

AUTOR DISTINS
CU PREMIUL
SOLJENIȚIN 2019

PREMIUL CARTEA
ANULUI 2019 ÎN RUSIA

Evgheni Vodolazkin
Brisbane
Traducere din rusă și note de
Adriana Liciu
376 pp., 42 lei

EVGHENI VODOLAZKIN Brisbane

În noul lui mare roman, Evgheni Vodolazkin rămâne fidel universului său literar, continuându-și într-un mod scilicitor meditația asupra timpului, memoriei și iubirii, și își păstrează capacitatea de a-și surprinde mereu cititorul în alt fel, de aceea am putea afirma că *Laur*, *Aviatorul* și *Brisbane* alcătuiesc o trilogie.

La 50 de ani, Gleb Ianovski, un virtuoz al chitarei recunoscut internațional, născut la Kiev, cu studiile făcute la Sankt-Petersburg și care cunoaște succesul la München, e diagnosticat cu boala Parkinson. Un autor rus întâlnit întâmplător vrea să-i scrie biografia, și astfel Gleb pornește pe firul amintirilor, în încercarea de a găsi un nou sens existenței sale. Tot întâmplarea îi

prilejuiește întâlnirea cu Vera, fiica de 13 ani a unei iubite din tinerețe, și ea extrem de talentată la pian, și ea măcinată de o boală gravă. Conceput pe două voci, a muzicianului și a biografului său, pendulând între prezent și trecut, *Brisbane* e un roman simfonic în care moartea e învinsă nu prin muzică, nici prin iubire, ci prin puterea memoriei și a cuvântului. „Cu orașul Brisbane propriu-zis romanul meu nu are nici o legătură; altfel nu i-aș fi dat acest titlu“, declara Vodolazkin într-un interviu. Și totuși Brisbane e cheia întregii povești.

„*Brisbane* ne cufundă în atmosfera captivantă a acelei vieți în care nu este loc pentru nimic murdar, în care laturile întunecate ale naturii umane nu au nici o putere. [...] Auzul absolut și anvergura subiectului i-au permis lui Evgheni Vodolazkin să creeze un roman îmbibat de un alb luminos, în care sunt concentrate ascuns toate celelalte culori și nuanțe.“

Maksim Zamșev, *Literaturnaia gazeta*

Raftul Denisei

colecție coordonată de Denisa Comănescu

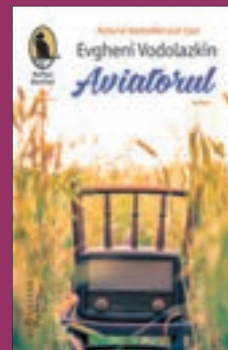

„*Brisbane* este o carte care ne poartă pe valurile amintirii, ne seduce prin armonia ei interioară și ne vaccinează împotriva disperării, oferindu-ne răspunsuri la întrebări înfricoșătoare.“

Profil

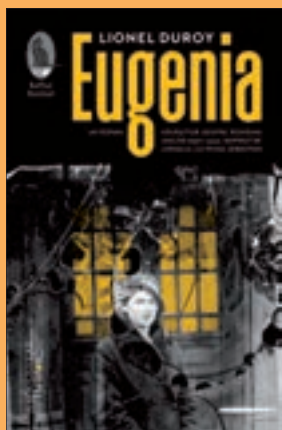

Evgheni Vodolazkin la lansarea noului său roman, *Brisbane*, la Librăria Humanitas de la Cișmigiu, alături de Ioana Bâldea-Constantinescu, Marian Voicu și Denisa Comănescu, octombrie 2019.

De același autor

LIONEL DUROY Eugenia

Lionel Duroy
Eugenia
Traducere din franceză
de Simona Modreanu
476 pp., 45 lei

Un roman răvășitor despre România anilor 1930–1940, inspirat de *Jurnalul* lui Mihail Sebastian.

O ambițioasă frescă a României anilor 1930–1940, *Eugenia* este un roman vibrant, scris pe mai multe niveluri, în care ficțiunea și realitatea se împletesc

pentru a pune sub lupă originea urii și a violenței și, nu în ultimul rând, uimitoarea rezistență a celui mai fragil dintre sentimente – dragostea. Articulându-se în jurul *Jurnalului* lui Mihail Sebastian, povestea de iubire imaginată de Lionel Duroy ocolește judecățile definitive, dar nu și întrebările dureroase. În 2019, cărții i-a fost acordat Premiul Anaïs Nin.

„În ultimele pagini ale *Jurnalului* său, Mihail Sebastian nota că și-ar fi dorit să scrie o carte despre cel de-al Doilea Război Mondial, așa cum îl trăise el. A murit înainte de a putea face acest lucru, strivit de un camion sovietic. [...] Prin apariția frumosului roman *Eugenia*, Lionel Duroy pare să fi dat propria versiune a cărții nescrise, tocmai ca să repare o nedreptate, să umple un gol, să-i împlinească visul celui dispărut la 38 de ani. Cu această carte, peste decenii, Duroy îi oferă un dar fratern lui Mihail Sebastian, pe care singurătatea l-a făcut să sufere atât.“

Raphaëlle Leyris,
Le Mondes des Livres

„Cu un talent remarcabil, Lionel Duroy își plasează eroina fictivă într-o lume reală, populată de personaje ale căror nume ne sunt cunoscute – Mircea Eliade, Emil Cioran, Eugen Ionescu, Curzio Malaparte sau Anton Bibescu, pe care cititorul le întâlnește odată cu *Eugenia* și iubitul ei cât se poate de real, scriitorul român evreu Mihail Sebastian.“ – *Le Figaro Littéraire*

„Lionel Duroy recurge la metoda des folosită de scriitori și de cinești a poveștii de dragoste pe fundal istoric. În felul acesta cititorul este mai ușor condus cu abilitate, obligat într-un fel să devină spectatorul ororii pe fondul unei licăriri de speranță însă. În acest roman, *Eugenia* incarnează cu adevărat speranța, ea este un personaj luminos care traversează o epocă istorică teribilă, plină de contradicții și de răbufniri de barbarie. *Eugenia* mai este însă și naratorul în această carte, prin ochii ei ni se derulează istoria și prin ochii ei vedem și noi cum oameni obișnuiți se transformă uneori în ucigași.“

Matei Vișniec, RFI

Lionel Duroy la București, în fața Librăriei Humanitas de la Cișmigiu, octombrie 2019.

Seria de autor ERIC-EMMANUEL SCHMITT

Doamna Pylinska și secretul lui Chopin

serie coordonată de Denisa Comănescu

Eric-Emmanuel Schmitt
Doamna Pylinska și secretul lui Chopin
Traducere din franceză de Doru Mareș
128 pp., 25 lei

Lectura unei cărți se transformă
în preludiu muzical. Preludiu la ce?
La reverie.
Paris Match

„O splendidă poveste inițiată, muzicală și onirică, așa cum numai
Eric-Emmanuel Schmitt știe să scrie.“

Point de Vue

Obsedat de o amintire din copilărie și fascinat de Chopin, tânărul Eric-Emmanuel se hotărăște să ia ore de pian. După un început cu stângul, doamna Pylinska, exotica și intransigentă profesoară poloneză stabilită la Paris, îi va oferi o educație muzicală originală: lecții private despre viață, despre artă și despre iubire, care, odată înțelese, îi vor revela tânărului adevărata lui vocație.

„«Scriu mângâind florile de câmp, fără a le mișca picăturile de rouă. Scriu făcând cerculețe în apă, pentru a pândi amplificarea undelor și dispariția lor. Scriu ca un copac în bătaia vântului, cu trunchiul inteligenței rămânând neclintit și frunzișul sensibilității fremătând.» O poveste delicată ca o adiere, despre ucenicia acelui lucru care îi scapă rațiunii. Esențialul.“

La Libre Belgique

„Da, am scris și o carte despre Mozart, și una despre Beethoven. Muzica este indispensabilă pentru viața mea interioară. Prin ea renasc, mă consolez sau îmi exprim suferința. Muzica are o incredibilă influență spirituală și emoțională asupra mea. Pot să stau o zi fără să scriu sau să citesc, dar nu și fără să ascult sau să fac muzică. Respir prin urechi!“

Eric-Emmanuel Schmitt, interviu în *Le Progrès*

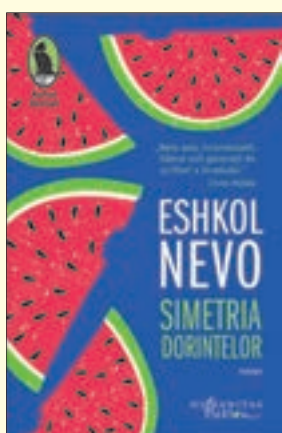

foto © Roberto Frankenberg

ESHKOL NEVO Simetria dorințelor

Roman încununat cu
Premiul ADEI-WIZO în Italia
și finalist la Kritikerpreis der Jury
der Jungen Kritik în Austria.

Eshkol Nevo
Simetria dorințelor
Traducere din ebraică de Ioana Petridean
352 pp., 39 lei

Simetria dorințelor a fost tradus în
mai multe limbi, devenind bestseller
în Israel, Germania, Italia, Spania și
Marea Britanie.

Când, la finalul Campionatului
Mondial de Fotbal din 1998, patru
prieteni hotărăsc, aproape în glumă,
să scrie fiecare pe câte o foaie de hârtie
trei dorințe pe care speră să și le
îndeplinească în următorii patru ani,
nici unul dintre ei nu poate anticipa ce
urmează să li se întâmple cu adevărat și
în ce fel le vor fi puse la încercare viața
și prietenia.

„Nevo este, incontestabil, liderul noii
generații de scriitori a Israelului.“

Livres Hebdo

„Eshkol Nevo, un star al literaturii
israeliene, explorează magistral

tensiunile vieții de zi cu zi pe fondul unei
nesfârșite stări de urgență.“

The Independent

„O poveste subtilă, captivantă și lipsită
de inhibiții despre prietenie.“

La Repubblica

„Una dintre cele mai bune cărți pe care
le-am citit în ultima vreme. Nu m-am
mai atașat astfel de un personaj de la
Rătăcirile fetei nesăbuite de Vargas
Llosa. Secretul acestui roman stă în
umor și emoție.“

Corriere della Sera

„*Simetria dorințelor* începe ca un roman
despre prietenie, căpătând apoi tot mai
mult suspans și ajungând la un climax
emoționant.“

Jewish Chronicle

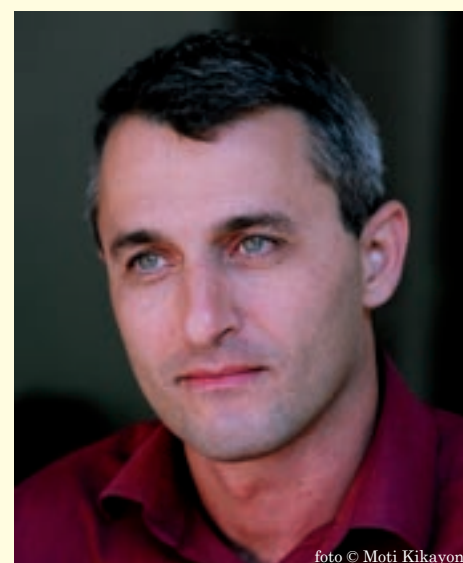

foto © Moti Kikayon

De același autor

COLSON WHITEHEAD

Intuiționista

Colson Whitehead
Intuiționista
Traducere din engleză și note
de Justina Bandol
312 pp., 39 lei

Colson Whitehead, al cărui roman *Ruta subterană*, încununat cu Premiul Pulitzer, e tradus în peste 40 de țări, a avut un debut fulminant, ingenios și de o originalitate izbitoare. Romanul *Intuiționista* a apărut în 1999 și a fost

comparat cu *Catch-22* de Joseph Heller, *V* de Thomas Pynchon și *Ochiul cel mai albastru* de Toni Morrison. A primit Quality Paperback Book Club New Voices Award și a fost finalist la PEN/Hemingway Award.

Provocator, de un umor subversiv livrat cu maximă gravitate, *Intuiționista* îi are ca protagoniști pe inspectorii de ascensoare dintr-un oraș american semănând cu New Yorkul, într-o perioadă nedefinită. Alegorie a rasei, a societății moderne, sau pur și simplu a naturii umane, cartea jonglează cu procedee stilistice și structurale ale romanului *noir*, ale genului detectivistic, ale criticii sociale naturaliste, chiar ale distopiei. Whitehead creează o lume perfect credibilă pornind de la elemente aparent neverosimile, un fel de labirint borgesian în care strălucește Lila Mae Watson, una dintre cele mai fascinante eroine din ficțiunea contemporană.

„Un debut cu adevărat original, o tramă remarcabil de simplă și eficientă, cu

trimiteri ironico-subversive la clasicul *Om invizibil* al lui Ralph Ellison. Țesând cu dibăcie un soi de thriller melodramatic, care se dovedește a fi în același timp o provocatoare aventură intelectuală, Whitehead urmărește educația permanentă a Lilei Mae Watson, prima femeie de culoare care absolvă Institutul pentru Transportul pe Verticală și care este apoi angajată în Departamentul pentru Inspecția Ascensoarelor. [...] Autorul îmbină trăsăturile romanului *noir* cu o avalanșă de detalii tehnice și cu meditații penetrante pe teme de rasă și societate, armonizându-le într-o narațiune multistratificată care funcționează la fel de bine și ca poveste polițistă, și ca roman filozofic.“

Kirkus Reviews

„Cartea lui Whitehead este plină de grație și adesea de lirism, iar lumea interlopă a ascensoarelor sale devine un univers complex, cu un farmec aparte.“

The New Yorker

foto © Madeline Whitehead

De același autor

MELANIE BENJAMIN

Soția aviatorului

Bestseller *New York Times* • Bestseller *USA Today* • Bestseller NPR • Roman în curs de ecranizare.

foto © Deborah Feingold

Melanie Benjamin
Soția aviatorului
Traducere din engleză și note
de Cornelia Dumitru
392 pp. 43 lei

Când îl întâlnește pe faimosul Charles Lindbergh la o recepție de Crăciun dată de tatăl ei, ambasador al Statelor Unite în Mexic, Anne Morrow, studentă în ultimul an la un prestigios colegiu pentru fetele din lumea bună, nu bănuiește că viața ei se va schimba spectaculos. Obişnuită să fie eclipsată de sora ei, Anne aproape că îl refuză pe tânărul aviator care îi propune să zboare împreună a doua zi în zori. Mica escapadă se dovedește începutul unei mari aventuri, aventura unei vieți trăite la limită, presărată cu uluitoare expediții și recorduri, dar marcată de o tragedie inimaginabilă care va lăsa cicatrici de neșters.

„Melanie Benjamin ne oferă un nou roman istoric de excepție, inspirat din viața unei femei extraordinare. Ficțiune biografică de cel mai înalt nivel.“
Booklist

„Anne Morrow Lindbergh a fost deseori pusă în umbră de faimosul său soț, Charles. Romanul istoric semnat de Melanie Benjamin o aduce însă în prim-plan, punând în lumină atât realizările ei individuale ca aviatore, cât și suferința și, în cele din urmă, triumful din viața personală.“ – NPR

De aceeași autoare

JAMES SALTER

Tot ce este

James Salter
Tot ce este
Traducere din engleză
și note de Radu Paraschivescu
312 pp., 37 lei

Strălucitul roman al lui James Salter relevă, din perspectiva personajului

Philip Bowman, marile șocuri și micile plăceri ale vieții. Scriitorul american povestește – și te acaparează astfel complet – istoria unui bărbat fără istorie. Viața cotidiană în misterul și singurătatea ei, redată în tușe reci ca la Edward Hopper, simpla frumusețe a lucrurilor sau fragilitatea iubirilor sunt evocate de un mare stilist aflat la apogeul creației sale.

Philip Bowman este singur în mijlocul unei lumi forfotitoare și, paradoxal, relațiile în care intră îi accentuează singurătatea în loc să i-o destrame. El încearcă să se adapteze și să facă reglajele cuvenite, însă viața îi servește surpriză după surpriză. Marea iubire e o iluzie, nimic altceva. Ecuația fericirii? Prea multe necunoscute. Locul cel mai bun sub soare? O enigmă fără răspuns.

Ar putea fi Londra, Sevilla, Siena sau Paris, ar putea fi New York, după cum ar putea fi la fel de bine un locșor pe malul unui râu din America natală. Protagonistul romanului *Tot ce este* rătăcește prin cancelariile propriei minți și, în paralel, înăuntrul unei geografii personale. O geografie al cărei relief are multe vârfuri literare, de la Hemingway la Ezra Pound și de la García Lorca la Susan Sontag.

„Un mare roman.“

Richard Ford

„Dacă există astăzi un scriitor care să merite să-și intituleze romanul *Tot ce este*, acela e James Salter. Proza lui incredibil de concisă este uluitoare, de o senzualitate debordantă.“

Sunday Times

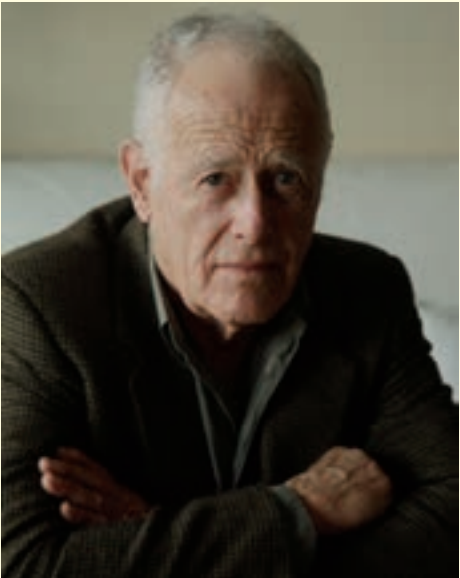

foto © Corina Arranz

„*Tot ce este* nu îți taie respirația, ci o accelerează. Pe măsură ce citești, simți că ai nevoie de mai mult oxigen.“

NPR

„Acest roman e destinat să devină parte a cărților clasice de la începutul secolului XXI.“ – *The Times*

LIU ZHENYUN

Liu Zhenyun
Nu mi-am omorât bărbatul
Traducere din chineză
de Luminița Bălan
296 pp., 35 lei

Nu mi-am omorât bărbatul

Roman ecranizat cu titlul *I Am Not Madame Bovary*, Marele Premiu al Festivalului Internațional de Film de la San Sebastián, 2017.

„Opera lui Liu Zhenyun se bucură de un succes imens în China și a fost primită cu entuziasm în întreaga lume. Liu Zhenyun este considerat unul dintre cei mai mari umoriști chinezi.”

*Din discursul de decernare a distincției
Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres*

Li Xuelian, soția lui Qin Yuhe, este însărcinată pentru a doua oară. O veste bună? Nicidecum, ci o infracțiune, deoarece în China încălcarea legii care prevede „un cuplu – un copil” se pedepsește drastic. Soluția ar fi să divorțeze și să se recăsătorească după naștere. Nici o lege nu interzice unei mame singure cu un copil să-și refacă viața. Qin Yuhe e de-a dreptul entuziasmat de idee, numai că, după divorț, se însoară cu patroana coaforului din orașelul Cotitura. Li Xuelian vrea să se răzbune și să demonstreze că a fost înșelată, chiar dacă se autoincriminează. Procesul pe care i-l intențiază fostului soț declanșează o serie de întâmplări amețitoare, la limita absurdului, de pe urma cărora ea are de suferit cel mai mult. *Nu mi-am omorât bărbatul* este o satiră savuroasă la adresa sistemului judiciar și a politicienilor corupți, o poveste tragicomică a cărei protagonistă se încapătânează să îndrepte lucrurile când nimeni nu este interesat de adevăr.

„Scriș cu virtuozitate, un roman care te face să râzi, chiar dacă te cuprinde disperarea. O satiră subtilă, dar nemiloasă.”

Kirkus Reviews

„Un roman fabulos, cu accente kafkiene, despre politica și birocrăția chineză.”

Buchkultur

„Teama de haos pe care o manifestă guvernării chineze este omniprezentă în acest roman – o adevărată farsă amplasată în plan politic.”

The New York Times

„O poveste bine articulată, cu accente comice irezistibile.”

Publishers Weekly

CARE SANTOS

Care Santos
Tot binele și tot răul
Traducere din catalană
de Jana Balacci Matei
320 pp., 35 lei

Tot binele și tot răul

După bestsellerurile *Poftă de ciocolată* și *Jumătate de viață*, Care Santos publică în 2018 un roman actual, în care lumina reflectorului cade asupra fragilității relațiilor de familie.

Ce a fost bun și ce a fost rău în deciziile Reinei Gené, care și-a croit o solidă carieră internațională? Cât bine și cât rău este dispusă să facă pentru a-și proteja fiul de 17 ani a cărui tentativă de sinucidere îi împarte viața între un înainte și un după? Blocată de viscol în aeroportul Henri Coandă din București, legată de lumea ei doar prin prețiosul telefon mobil, pragmatica și ambițioasa psiholoagă din Barcelona își descoperă vulnerabilitatea, obligată să navigheze prin meandrele unui trecut pe care îl crezuse încheiat și uitat.

„Un roman percutant despre adulter și singurătate, despre legăturile de familie, despre viața pe care ne-o trăim prea în grabă și disperarea de a te afla departe de cei dragi – totul din punctul de vedere al unei femei.”

La Vanguardia

„Care Santos reușește o adevărată cascadorie narativă: aceea de a pătrunde firesc, fără subterfugii, în sentimentele și psihologia unor personaje la fel de complexe și contradictorii precum cititorul însuși.”

todoliteratura.es

„O operă electrizantă, cu un ritm aproape de roman polițist, căci totul se petrece în mai puțin de 24 de ore – orele în care protagonista rămâne blocată în aeroportul din București din cauza viscolului, dar care scot la iveală o mișcătoare istorie ținând drept spre inimă.”

elplacerdelalectura.com

„Un omagiu pentru toate mamele imperfecte.”

El Punt Avui

De aceeași autoare

DIANE SETTERFIELD

foto © Susie Barker

Diane Setterfield
A fost odată un râu
Traducere din engleză de
Florica Sincu
464 pp., 49 lei

A fost odată un râu

Nominalizat pe lista scurtă la HWA Gold Crown Award 2019, bestseller în topurile din *The Times* și *Sunday Times*, una dintre cele mai bune cărți ale lunii decembrie 2018 de pe Amazon, romanul *A fost odată un râu* e tradus în peste 20 de țări.

Plin de suspans, romantic, îmbibat de atmosfera de secol XIX, noul roman al britanicei Diane Setterfield, scris cu aceeași fervoare ca explozivul ei debut literar *A treisprezecea poveste*, combină superstiția cu descoperirea științifică, magia și legendele cu povești de iubire și ură, purtându-și cititorii în cel mai misterios loc de pe malurile Tamisei.

Ce este Tamisa? Obstacol, sau cale? Binecuvântare, sau blestem? Apele sale sapă maluri și modelează vieți, devenind plămada istoriei și a poveștilor locului. Tamisa poartă bărcile la destinație și duce departe spre mare dovada faptelor neștiute și trupurile celor dispăruți. Însă în Radcot râul va lăsa la mal o fetiță. Un copil al nimănui, pe care trei familii îl doresc cu ardoare.

„O carte fascinantă despre felul de a povesti, cu misterele și capcanele sale. Oricât de bine ar fi concepută, o poveste depinde de verosimilitatea personajelor. Povestitoare uluitoare, Diane Setterfield ne aduce aproape fiecare personaj din acest roman captivant.”

The Times

„Cu *A fost odată un râu* Diane Setterfield își dovedește marele talent de a scrie un roman gotic care să răspundă așteptărilor cititorului de astăzi. Setterfield face să cânte cuvintele. Merită din plin să călătorești pe Tamisa cu ea.”

Independent

„Romanul celebrează tainele nesfârșite ale vieții, morții, imaginației și durabila putere a cuvintelor.”

Kirkus Reviews

Bestselleruri Humanitas Fiction

ROMAIN GARY

Zmeie de hârtie

Romain Gary
Zmeie de hârtie
Traducere din franceză de Liviu Papuc
312 pp., 42 lei

Ultima carte publicată de Romain Gary, *Zmeie de hârtie*, este unul dintre cele mai frumoase și mai emoționante romane de dragoste având ca fundal cel de-al Doilea Război Mondial.

Puși la încercare de ororile istoriei și de compromisurile necesare supraviețuirii, Ludo și Lila au curajul să iubească și să spere. Când se cunosc, în anii '30, Europa încă mai crede în idealuri. Războiul îi desparte pentru o vreme, iar în momentul în care se revăd, nimeni nu mai are iluzii. Abia acum cei doi îndrăgostiți pot să se privească așa cum sunt și să aleagă.

„*Zmeie de hârtie* se numără printre cele mai bune cărți ale lui Gary. Moralist în fili-

gran, Romain Gary știa că ne amăgim când credem că ființa omenească este inerent capabilă de umanitate, dar și că nu există lucru mai frumos decât această speranță.“
The New Yorker

„O flamboaiantă scrisoare de dragoste adresată Franței.“
The Times

„Romain Gary a creat o galerie de personaje gata să moară pentru libertate, dar care fac dovada eroismului de a se cunoaște pe sine.“
Time

„Un testament umanist plin de speranță.“
www.lacauselitteraire.fr

foto © J Robert Gallimard

„Romain Gary este, de fapt, un mare romantic.“
La Dernière Heure

Dincolo de limita aceasta biletul își pierde valabilitatea

Romain Gary
Dincolo de limita aceasta biletul își pierde valabilitatea
Traducere din franceză de Liviu Papuc
240 pp., 32 lei

„Un roman excelent, în care protagonistul descoperă, uluit și apoi înfricoșat, că trupul i-a devenit dușman.“ – *Le Matin*

La cincizeci și nouă de ani, Jacques Rainier pare să aibă totul. O afacere prosperă, o iubită tânără și exotică, sincer îndrăgostită de el. Până într-o zi, când o întâlnire nefastă, la Veneția, marchează începutul declinului pentru bărbatul aparent invincibil și infailibil. Problemelor financiare cunoscute doar de cercul apropiaților li se adaugă acum o imensă angoasă, care îi macină fiecare gând și gest. Terfiat de perspectiva eșecului și a pierderii ființei iubite, Rainier se refugiază într-o lume a fantasmelor inavuabile. Iar când imaginația nu îi mai poate oferi soluții, îi cere Laurei să treacă alături de el dincolo de limita convențiilor, în teritoriul necartografiat al transgresiunii.

„Romain Gary nu a devenit niciodată un clasic în adevăratul sens al cuvântului. Și în această cheie trebuie să-l citim: iconoclastă și inclasabilă, opera lui rezistă oricărei etichetări. Deși e unul dintre cei mai citiți autori, rămâne izolat în peisajul literaturii franceze. Gary și-a cultivat consecvent imaginea de paria, de cazac al literelor, alegându-și personajele din rândul saltimbancilor și marginalilor. Mereu nemulțumit de sine, de o sensibilitate exacerbată, a întreținut acest mit inventându-și o autobiografie, încurcând piste, ștergând indiciile, publicând sub pseudonim, răzându-și de buna-cuviință literară, șocând prin irreverența față de canoanele stilului și ale compoziției romanești, prin declarațiile sale caustice și prin umorul negru.“ – **Maxime Decout**

De același autor

WŁADYSŁAW SZPILMAN

Pianistul Amintiri din Varșovia 1939–1945

Wladyslaw Szpilman
Pianistul. Amintiri din Varșovia 1939–1945
Cuvânt înainte de Andrzej Szpilman
Epilog de Wolf Biermann
Traducere din polonă de Luiza Săvescu
280 pp., 35 lei

Premiul pentru cea mai bună carte a anului 2000 acordat de revista *Lire* • Jewish Quarterly-Wingate Literary Prize în 2000 • Marele premiu al cititoarelor revistei *ELLE* în 2002 • Inclusă pe listele celor mai bune cărți ale anului 1999 din publicațiile *Los Angeles Times*, *Boston Globe*, *The Sunday Times*, *The Guardian*, *The Economist*, *Library Journal* • Cartea care a stat la baza filmului omonim regizat de Roman Polański, distins cu Palme d'Or și cu premiul BAFTA pentru cel mai bun film în 2002 și cu trei premii Oscar în 2003 (cel mai bun scenariu adaptat, cel mai bun actor – Adrien Brody, cel mai bun regizor) • Traduceri în 38 de limbi.

Publicată în Polonia în 1946 și apoi interzisă de autoritățile comuniste, povestea pianistului și compozitorului evreu Wladyslaw Szpilman despre lupta pentru supraviețuire în ghetou și, mai apoi, într-o Varșovie distrusă, stă, prin valoarea sa documentară și umană,

alături de cele mai cunoscute evocări ale Holocaustului. În septembrie 1939, al Doilea Război Mondial începea cu invadarea Poloniei. Tânărul pianist susținea pe 23 septembrie, la radio, un recital cu lucrări de Chopin, în zgomotul bombelor germane. Încă nu știa că aceea era ultima transmisiune în direct înainte de distrugerea stației de emisie de la Radio Polonia. Avea să se întoarcă în studio în ianuarie 1945, imediat după eliberarea Varșoviei, și să reia recitalul Chopin din 1939. În acest răstimp, Wladyslaw Szpilman pierdea tot ce poate pierde un om în vremuri de ură, frică și război.

„Folosind un limbaj mai apropiat de stilul reținut al lui Primo Levi decât de urgența morală a lui Elie Wiesel, Szpilman, un observator de o remarcabilă luciditate, scrie despre cum a supraviețuit datorită unei combinații de ingeniozitate și noroc, în ciuda faptului că familia i-a pierit.“
Publishers Weekly

PAULINE DELABROY-ALLARD

Povestea asta este despre Sarah

Premiul
GONCOURT
Alegerea
României
2018

Pauline Delabroy-Allard
Povestea asta este despre Sarah
Traducere din franceză de Despina Jderu
192 pp., 25 lei

Încununat cu șapte premii literare și nominalizat la Premiul Goncourt în 2018, romanul de debut al tinerei scriitoare Pauline Delabroy-Allard cunoaște un succes remarcabil, bucurându-se în Franța de o receptare critică entuziastă și fiind deja tradus în peste zece limbi. În străinătate, a obținut, în 2018, Premiul Goncourt – Alegerea României și Premiul Goncourt – Alegerea Poloniei, iar în 2019, Premiul Goncourt – Alegerea Elveției.

Povestea asta este despre Sarah surprinde iubirea incandescentă dintre o tânără profesoară și o violonistă de o

Pauline Delabroy-Allard la Librăria Humanitas de la Cișmigiu, octombrie 2019.

frumusețe misterioasă, având ca decor un Paris cultural, încântător. Debutat și îndrăgostită de Sarah cea copilăroasă și imprevizibilă, naratoarea trăiește o mare pasiune. Conceput în două părți, romanul mizează pe opozițiile viață și moarte, corpul fremătând și corpul bolnav, febra iubirii și ruptura. După momentul întâlnirii, al fuziunii – un fel de epifanie erotică –, al obsesiei mistuitoare, urmează momentul separării, al căderii, al convalescenței ca un doliu.

„Pauline Delabroy-Allard ne oferă un roman îndrăzneț, febril, plin de poezie, realizând un portret nemaipomenit al acestei femei, Sarah; mai mult, autoarea redefineste Dragostea în felul

ei, frumusețea unei iubiri feminine, care trece de la latență la uimire, de la letargie la furie. [...] *Povestea asta este despre Sarah* ne cucerește imediat. Cititorul resimte fiecare emoție, fiecare îmbrățișare, fiecare deziluzie.“

ActuaLitté

„Acest prim roman creează dependență la fel ca pasiunea pe care o surprinde.“

Le Point

„Pauline Delabroy-Allard vorbește despre dorință și absență, chin și nebunie, obsesie și derivă. Ea intră în literatură pe ușa din față.“

Le Figaro

Pauline Delabroy-Allard alături de Xavier Leroux, directorul Institutului Francez la București, Lidia Cotea, directorul Departamentului de Limba și Literatură Franceză al Facultății de Limbi și Literaturi Străine, Universitatea București, Despina Jderu, președinte al Juriului Goncourt al Universității din București, traducătoarea romanului, și Simona Preda, critic literar, și Denisa Comănescu, director general al Editurii Humanitas Fiction, în Librăria Humanitas de la Cișmigiu, octombrie 2019.

YUKIO MISHIMA

O dimineață de iubire pură

Yukio Mishima
O dimineață de iubire pură
Traducere din japoneză și note de Andreea Sion
216 pp., 29 lei

Iubiri monstruoase sau iubiri fără noroc, relații sordide sau de un erotism care transcende tabuurile, personaje care sfidează orice morală și sunt, unele, capabile de crime – cinice sau pasionale – și victime nevinovate. Nimic nu este banal în lumea imaginată de scriitor, nimeni nu poate spera la un final fericit. Cele șapte povestiri reunite în volumul *O dimineață de iubire pură* sunt tot atâtea miniaturi detaliate care concentrează în desenul lor întreaga complexitate a stilului și viziunii lui Mishima.

„Cerebral, Yukio Mishima surprinde în mod magistral impulsurile omenești josnice – ghimpele geloziei, fiorul de dezgust.“ – *The Guardian*

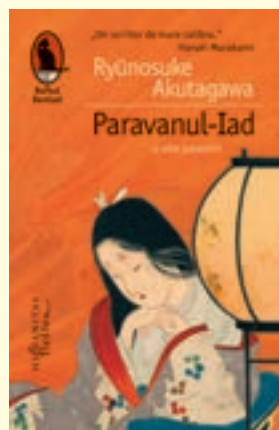
„Yukio Mishima a fost unul dintre marii romantici.“ – *The New York Times*

De același autor

RYŪNOSUKE AKUTAGAWA

Paravanul-lad și alte povestiri

Ryūnosuke Akutagawa
Paravanul-lad și alte povestiri
Traducere din japoneză și note de Raluca Nicolae
256 pp., 29 lei

La începutul secolului XX, Ryūnosuke Akutagawa uimește lumea artistică japoneză cu imensul său talent literar, atrăgându-și titlul de „părintele prozei scurte japoneze moderne“. Volumul de față reunește douăzeci de povestiri cu o largă paletă tematică, traduse pentru prima dată în limba română, ce dovedesc geniul lui Akutagawa de a scrie literatură în filigran și de a se poziționa permanent în vecinătatea bizarului.

„Dacă s-ar face un sondaj despre cei mai importanți zece scriitori japonezi de la

începuturile perioadei moderne (1868) până în zilele noastre, Akutagawa s-ar număra, cu siguranță, printre ei. Sau, dacă ar fi să restrângem lista, cred că se înscrie printre primii cinci.“

Haruki Murakami

„Extravaganța și oroarea sunt mereu prezente în opera lui Akutagawa, fără să-i contamineze stilul, care reușește să-și păstreze mereu limpezimea de cristal.“

Jorge Luis Borges

„Opera lui Akutagawa conține, în sens literar, o anatomie indispensabilă a melancoliei.“

Howard Norman

SUSANA FORTES

Septembrie poate aștepta

Susana Fortes
Septembrie poate aștepta
Traducere din spaniolă de
Cornelia Rădulescu
264 pp., 29 lei

Provocator, nostalgic,
expresiv.
El Cultural

Un roman pasionant prin mister și intrigă psihologică, desfășurat în Londra haotică a spionajului din timpul Blitzkrieg-ului și imediat după război, dar și în frenetica metropolă actuală, care fascinează prin istorie, memoria locurilor și literatură.

8 mai 1955. Marea Britanie sărbătorește zece ani de la încheierea celui de-al Doilea Război Mondial, iar străzile Londrei sunt pline de oameni. Din mijlocul mulțimii exuberante, în Trafalgar Square, dispăre în plină zi o tânără scriitoare, Emily J. Parker. Talentul îi fusese remarcat de însuși Leonard Woolf, iar cariera i se anunța promițătoare. În ciuda căutărilor asidue, nimeni nu reușește să-i dea de urmă. Timpul trece, lumea se schimbă și povestea ei e uitată. După 60 de ani, Rebeca Aldán, o tânără doctorandă din Spania, obține o bursă la Londra pentru a redacta teza care o are ca subiect pe Emily J. Parker și romanul ei neterminat. Cercetând mai ales perioada petrecută de Emily

la Bletchley Park, Rebeca descoperă o femeie seducătoare, cu o inteligență speculativă, o maestră a disimulării.

„Un roman splendid, emoționant, cuceritor.”
Mercurio

„O carte în care amintirile, lumea spionajului și sentimentele ascunse țin o tramă provocatoare ce ne poartă permanent între prezent și trecut.”
Qué Leer

„O scriitoare din secolul XX care dispăre în mod misterios; o cercetătoare hotărâtă să scoată la lumină secretele trecutului; o aventură cu spioni în Londra celui de-al Doilea Război Mondial; și umor proaspăt și inteligent la fiecare rând. Acesta este cocktailul pe care ni-l oferă Susana Fortes cu acest superb roman intitulat *Septembrie poate aștepta*.”

todoliteratura.es

fotografie din arhiva personală

MATTEO STRUKUL

Premiul
EMILIO
SALGARI
2018

Matteo Strukul
Giacomo Casanova. Sonata inimilor frânate
Traducere din italiană și note de Gabriela Lungu
304 pp., 37 lei

foto © Marco Bergamaschi

Giacomo Casanova

Matteo Strukul este cel mai cunoscut autor italian de romane istorice, opera sa multipremiată fiind tradusă în peste 20 de limbi.

„De prea multe ori în viață am plătit dublu ceea ce credeam a-mi fi oferit din prietenie.” Însă pentru dragoste Casanova a plătit o singură dată. Soarta lui și a celei care i-a furat inima este hotărâtă într-un joc al intrigilor politice și al hazardului ce se desfășoară, pe rând, în luminile orbitoare ale unui palazzo somptuos, în clarobscurul unui canal cu gondole tremurându-i pe ape și în bezna unei temnițe unde Inchizitorul Negru își așteaptă victima. Combinând elementele romanului istoric și de aventuri cu cele ale romanului libertin și apelând la o documentare solidă pentru a susține ficțiunea, Matteo Strukul îmbogățește cu tușe inedite portretul lui Giacomo Casanova, cel mai faimos seducător din istorie. Eroul său este un iubitor al cărților și teatrului, un călător, un alchimist, o figură extrem de complexă și de interesantă.

„Strukul știe să povestească, iar viața lui Casanova este ea însăși o poveste deschisă. El reușește să scrie o istorie bine calibrată între realitate, fantezie și utopie, pe paginile albe ale unui trecut în care anumite întâmplări ar fi putut avea loc cu adevărat.”

La Stampa

„Casanova, e adevărat, a fost protagonistul altor romane [...], dar lipsea o narațiune modernă care să pună accentul pe un personaj ce merită să fie cunoscut. Casanova e un libertin, deci un seducător, dar și un rebel, un *outsider*, cum se spune azi, și un bărbat care făcea marketing pentru el însuși.”

Matteo Strukul,
interviu publicat în *Il Mattino*

„Spion, om de litere, călător și aventurier, așa și-l imaginează Strukul pe Casanova.”

Corriere del Veneto

R.J. GADNEY

R.J. Gadney
Alo? Albert Einstein la telefon
Traducere și note de Mihnea Gafița
304 pp., 37 lei

foto © Chris Floyd

Alo? Albert Einstein la telefon

„O nestemată literară.”

Ian McEwan

În ziua în care împlinește șaptezeci și cinci de ani, pe 14 martie 1954, Albert Einstein răspunde la telefon, în locuința sa din Princeton, New Jersey. De la celălalt capăt al firului, o liceeană de șaptesprezece ani, Mimi Beaufort, își cere scuze — „Probabil c-am greșit numărul”. „Nu, deloc, n-ați greșit numărul”, îi răspunde Einstein. Din acest schimb de replici ia naștere o minunată prietenie, care durează până la moartea omului de geniu, survenită după un an. Este doar una dintre prietenii evocate de R.J. Gadney în romanul de față. Scriind la timpul prezent și făcând uz de corespondența și fotografiile lui Einstein, R.J. Gadney reușește perfect să contureze viața fizicianului, universul academic în care acesta se manifesta, să-i redea meditațiile cu privire la bomba atomică și la propriul rol în construirea ei și, desigur, căutările pentru a formula o lege aplicabilă întregului mecanism al universului. De asemenea, îi pune în

valoare șarmul considerabil și tandrețea față de prieteni. Este o carte și savantă, și ușor de citit.

Alo? Albert Einstein la telefon este povestea unei prietenii de ordinul fabulosului și a unei vieți memorabile. Acest roman plin de bună dispoziție, farmec și emoție acoperă aproape un secol de istorie a Europei și prezintă sub o altă lumină omul din spatele mitului Einstein.

„Dintr-o biografie atât de bine documentată, cu arta sa de romancier desăvârșit, R.J. Gadney creează o ficțiune stranie și luminoasă, o nestemată literară perfect și meșteșugit cumpănită între adevărul istoric și faptele imaginate cu afecțiune. Iar finalul îți face sufletul să freacă.”

Ian McEwan

„Un portret și lămuritor, și neliniștitor al unui mare om, pus în contextul vremii sale.”

The Guardian

Seria de autor MARIO VARGAS LLOSA

Chemarea tribului

Mario Vargas Llosa
Chemarea tribului
Traducere din spaniolă de
Tudora Șandru Mehedinți
264 pp., 35 lei

Volum de eseuri care trasează exemplar o originală istorie a liberalismului, purtând amprenta complexei personalități a autorului, *Chemarea tribului* poate fi considerat totodată și o autobiografie ideologică și politică, deoarece, după cum mărturisește Vargas Llosa în primul dintre cele opt capitole în care este structurată cartea, „descrie propria mea istorie intelectuală și politică, parcursul pe care l-am străbătut, de la tinerețea impregnată de marxism și de existențialismul lui Sartre, la liberalismul maturității mele, trecând prin revalorizarea democrației, la care mi-au fost de ajutor lecturile din scriitori ca Albert Camus, George Orwell și Arthur Koestler. M-au împins

apoi spre liberalism anumite experiențe politice și, mai cu seamă, ideile celor șapte autori cărora le sunt dedicate aceste pagini: Adam Smith, José Ortega y Gasset, Friedrich von Hayek, Karl Popper, Isaiah Berlin, Raymond Aron și Jean-François Revel“.

„Cartea pe care ne-o oferă Vargas Llosa acum este o pledoarie înflăcărată întru apărarea liberalismului, bazată pe propria-i experiență de viață și, mai cu seamă, pe dialogul său interior cu câțiva dintre marii gânditori ai istoriei. “

El País

Premiul
Nobel

Băieții și alte povestiri

Mario Vargas Llosa
Băieții și alte povestiri
Traducere din spaniolă de
Dragoș Cojocaru
176 pp., 25 lei

Șefii, primul dintre cele două volume reunite în *Băieții și alte povestiri*, a fost publicat pentru întâia oară în urmă cu 60 de ani, marcând debutul oficial ca prozator al lui Mario Vargas Llosa. Realismul lucid al acestor șase povestiri, lipsit de inflexiuni mitologice, anunță o perspectivă aparte în contextul literaturii sud-americane, identificată adesea cu realismul de tip magic. Povestirea *Băieții*, scrisă aproape un deceniu mai târziu, e un punct de cotitură: violența e aici mai insidioasă și nu mai ține atât de un tacit „cod“ al onoarei și al machismului, ca în povestirile și romanele de până în 1967, cât, mai degrabă, de însăși regula jocului.

„*Șefii* este prima mea carte și în ea apar câteva dintre multele povestiri scrise când eram adolescent și student. Era un concurs de povestiri la Barcelona, «Leopoldo Alas», cu un premiu destul de modest, și, cum îmi doream să public, am participat, fără prea mari speranțe, însă am fost premiat. Zece ani mai târziu am scris *Băieții*. Subiectul îmi dădea târcoale de când citisem, într-un ziar, că un câine a emasculat un nou-născut, într-un sătuc din Anzi. Îmi doream să scriu despre această rană stranie care, spre deosebire de altele, nu se închide, ci, odată cu trecerea timpului, se deschide din ce în ce mai mult.“

Mario Vargas Llosa

De același autor

EZRA POUND

Opere I. Poezii 1908-1920

Ezra Pound
Opere I. Poezii 1908-1920
Traduceri din engleză de Mircea Ivănescu și Radu Vancu
Selecție, îngrijire de ediție, cronologie, introducere și comentarii de Horia-Roman Patapievici
Ediția a II-a, revăzută
680 pp., 79 lei

„Pound a fost Proteul absolut. A fost cel mai inventiv, cel mai versatil, cel mai neastâmpărat, cel mai dificil de prins, cuprins și surprins dintre toți scriitorii moderni. Poate fi comparat doar cu Picasso, în artele vizuale, ori cu Stravinski, în muzică. Pound este marele catalizator al deceniului

care culminează cu anul 1922, *annus mirabilis* al modernismului literar. Prin *Cantos*, Pound a dat poemul epic al modernității, care închide în el lumea modernă în același fel în care Homer a închis în *Iliada* și *Odiseea* lumea greacă, Vergiliu în *Eneida* lumea romană, iar Dante în *Divina Comedie* creștinătatea latină. Pound este nu doar un simptom al epocii moderne, este și o radiografie a răului din atitudinea modernistă. Toți marii moderni târăsc după ei o radiografie a răului. În același timp, modernismul este un mecanism de acces la sufletul intim. Operele moderne ne vorbesc atât de mult și de direct deoarece modernismul este un fel de a spune lucrurile până la capăt: de obicei până la capătul deplinei singurătăți. Nu spusese Duns Scot, teologul din care s-a inspirat Hopkins și în tradiția căruia se afla și Pound, că persoana este ultima singurătate a omului? Pe urmele lui Pound, modernismul a încercat prin *persona* să ajungă la persoană, iar prin *persona* să o depășească.“

Horia-Roman Patapievici,
„Introducere în modernismul lui Ezra Pound“, 2014

Ezra Pound
Opere II. ABC-ul lecturii: ghid spre Kulthură
Traducere din engleză prefată și note de Radu Vancu
Ediție de Horia-Roman Patapievici
512 pp., 89 lei

„Anii 1930 sunt anii în care Pound dezvoltă, alături de scrierea primelor șazeci de *Cantos*, marea pedagogie culturală a modernismului. Pound vedea cum universitățile, cu pedanteria lor «germană» (azi am zice «anglo-saxonă»), reușiseră să transforme cultura în ceva elitist și îndepărtat de viață. Cărțile *ABC-ul lecturii* și *Ghid spre Kulthură* fac parte din lupta lui Pound

împotriva degradării culturii publice, împotriva menținerii culturii înalte în zona exclusivă a elitelor și în favoarea aducerii studiului la nivelul publicului inteligent lipsit de mijloacele bănești de a-și oferi o educație universitară specializată. Am putea spune că aceste două cărți fac parte din programa Ezuversității pe care Pound a pus-o pe picioare în anii 1930 pentru tinerii săi prieteni. Sunt manuale nonconformiste și ireverențioase de învățat cultura care contează. Cititorii de azi găsesc aici ceva foarte apropiat de niște lecții de adevăr pe viu, în mișcare: ceva deopotrivă edificator, eliberator, antișcolăresc și, cum s-ar spune azi, *cool*. Ceea ce a făcut Pound cu limba engleză când a lansat înainte de Primul Război Mondial modernismul în poezie, scuturând-o de zgura prefăcătoriilor literare ale predecesorilor victorienți, Pound face acum cu întreaga cultură: o scutură vehement de zgura, morga și prefăcătoriile ei universitare.“

Horia-Roman Patapievici

„... *ABC-ul lecturii* al lui Ezra Pound. E o carte la care revin mereu și mereu.“

Allen Ginsberg

Seria de autor MILAN KUNDERA

Milan Kundera
Ignoranța
Traducere din franceză de
Emanoil Marcu
168 pp., 25 lei

Ignoranța

Un bărbat și o femeie se întâlnesc din întâmplare când se întorc în țara natală, pe care o părăsiseră cu două decenii în urmă. Vor reuși să reia o stranie legătură de dragoste, înghițită de istorie încă de la început? Numai cei care, precum Ulise, se întorc în Itaca după douăzeci de ani pot să i se închine, năucii și fermecați, zeiței ignoranței.

„*Ignoranța* este o carte nostalgică despre nostalgie. În fond, o carte antinostalgică. Una care acutizează toate suferințele.“

Martine Boyer-Weinmann

foto Catherine Hebe © Gallimard

Nemurirea

Milan Kundera
Nemurirea
Traducere din cehă
de Jean Grossu
400 pp., 45 lei

Lumea zugrăvită în *Nemurirea* este o lume descompusă, alcătuită din cioburi care pe alocuri se îmbină fără fisură și pe alocuri refuză orice potrivire. Un gest nelămurit, o pereche de ochelari spărți, o senzație tulbure sunt, în romanul lui Kundera, suduri capabile să abolească timpul, să creeze punți peste care se trece cu ușurință dintr-un veac într-altul. Aproape nimic, în schimb, nu reușește să apropie personajele prinse în vacarmul prezentului; mișcările lor ascultă parcă de o nehotărâtă plutire printre hazarduri și alternative. Întreg derizoriul existenței, începând chiar cu ispita inconsistentă a nemuririi, scapă totuși în chip straniu de sub imperiul grotescului, atât de familiar autorului: o tentă de crepuscul răzbate parcă pretutindeni din fiecare pagină a acestui minunat roman.

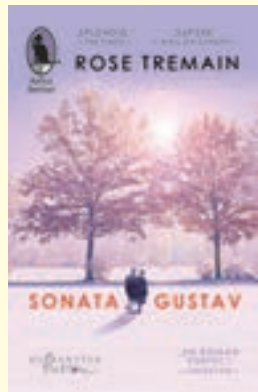
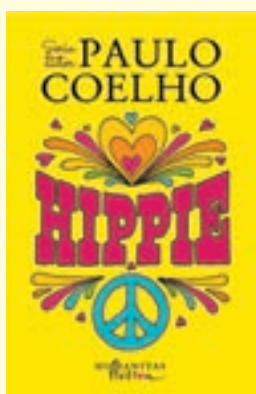
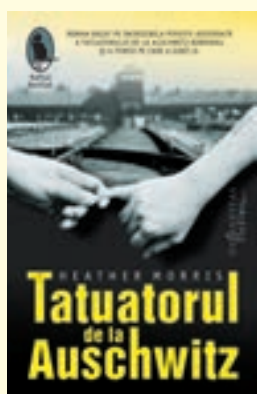
„Moartea și nemurirea alcătuiesc un cuplu de îndrăgostiți inseparabili, iar cel al cărui chip se contopește cu chipurile măștilor e nemuritor din timpul vieții.“

Milan Kundera

De același autor

BESTSELLERURI Humanitas Fiction

Despre lumea în care trăim

Un festival de conferințe și dialoguri culturale și științifice pe teme de actualitate susținute de specialiști și oameni de cultură de prestigiu.

22 – 26 februarie

CONFERINȚELE FUNDAȚIEI HUMANITAS AQUA FORTE

Parteneri:

HUMANITAS

Parteneri media:

adevărul

Sâmbătă, 22 februarie, ora 11.30

Conferință susținută de
Mircea Cărtărescu

poet, prozator, eseuist, critic literar și publicist

urmată de un dialog cu

Mirela Nagăț

jurnalist cultural și realizatoare
a emisiunii *Conștient* la TVRI

Etica literaturii

Sâmbătă, 22 februarie, ora 17.30

Conferință susținută de
Germina Nagăț

Coordonator și șef al Direcției de Investigatii
din cadrul Consiliului Național pentru
Studierea Arhivelor Securității (CNSAS),
împ. de 17 ani

urmată de un dialog cu

Gabriel Liiceanu

Ce a fost Securitatea? Fetele și vârstele ei

Duminică, 23 februarie, ora 11.30

Conferință susținută de
Cristian Mureșan

expert în politici publice în domeniul energiei,
la prezentarea emisiunii *La cazăru* din cadrul
inteligentă economică din Paris

urmată de un dialog cu
**Horia-Roman
Patapievici**

Neînțelegeri în jurul capitalismului: răstălmăciri și pericole

Fiecare întâlnire va fi prezentată de Mirela Nagăț,
jurnalist cultural de mai bine de 15 ani și realizator al
emisiunii *Conștient* la TVRI.

Luni, 24 februarie, ora 19.00

Conferință susținută de

Alexandra Martin

profesor universitar și specialist în Endocrinologie, Endocrin
la Colegiul Medical din Chișinău, România

de **Yuvraj Kalra**

specialist în boli endocrine, endocrinolog, profesor
la Spitalul de Endocrinologie, Chișinău, România

urmată de un dialog cu

Martin S. Martin

medicină în endocrinologie,
asistent medical la Colegiul Medical
din Chișinău, România

Copiii noștri în secolul 21 Perspective ale pediatriei

Marti, 25 februarie, ora 19.00

Conferință susținută de
Mihai Netea

internist-infecționist, profesor de medicină internă
experimentală la Universitatea Radboud din
Nijmegen, Olanda și laureat al Premiului Spinoza,
cea mai importantă distincție științifică a Olandei

urmată de un dialog cu
Corina Negrea

jurnalist de știință la Radio România
Cultural, cu experiență de peste 25 de ani
și mai de emisiuni și interviuri cu
cercetători români și străini

O istorie genetică (incompletă) a românilor Ce ne învață studiile genetice despre istoria Europei de Sud-Est

Miercuri, 26 februarie, ora 19.00

Conferință susținută de
Horia-Roman Patapievici

urmată de un dialog cu
Gabriel Liiceanu

Superstițiile moderne

Programul complet și biletele sunt disponibile pe eventbook.ro și
siteul festivalului www.lumeaincaretraim.ro.